

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO CZĘŚCI OSIEDLA DOJLIDY GÓRNE W
BIAŁYMSTOKU (W REJONIE UL. DALIOWEJ I LEŚNA
POLANA)**

opracowanie:

mgr inż. Kamila Misiewicz

mgr inż. Elżbieta Drożdzał

Białystok, 27 stycznia 2022 r.

Urząd Miejski w Białymstoku
Departament Urbanistyki i Architektury
Zespół Projektowy Komunikacji, Infrastruktury Technicznej,
Ochrony Środowiska i Spraw Formalnych

SPIS TREŚCI

1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI	4
1.1. Zawartość projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i jego główne cele..	4
1.2. Powiązania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z innymi dokumentami.....	6
1.2.1. Ekofizjografia Białegostoku.....	6
1.2.2. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostok	8
1.2.3. Obowiązujące miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego	10
1.2.4. Plan Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022.....	11
1.2.5. Program Ochrony Środowiska dla miasta Białystok na lata 2017–2020 z perspektywą na lata 2021-2024.....	12
1.2.6. Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podlaskiego.....	14
1.2.7. Program ochrony powietrza dla aglomeracji białostockiej.....	15
1.2.8. Plan adaptacji miasta Białystok do zmian klimatu do roku 2030.....	15
1.2.9. Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły	16
1.2.10. Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych.....	17
2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY	18
3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA.....	18
4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO	19
5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY TEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU	19
5.1. Aktualny stan środowiska przyrodniczego	19
5.2. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektu planu	28
6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM	28
7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU PLANU W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIEŹNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY	29
8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA PLANU.....	31

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku
(w rejonie ul. Daliowej i Leśna Polana)

9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE PROJEKTU PLANU, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE NA ŚRODOWISKO	33
10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU	36
10.1. Ustalenia projektu planu ograniczające lub eliminujące negatywny wpływ na środowisko, w tym na zdrowie i życie ludzi.....	37
10.2. Ocena skuteczności wprowadzonych rozwiązań ograniczających lub eliminujących negatywne oddziaływanie realizacji ustaleń projektu planu na środowisko, w tym na zdrowie i życie ludzi	39
11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓLczesnej WIEDZY (BIORĄC POD UWAGĘ CELE I GEOGRAFICZNY ZASIĘG PLANU ORAZ CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU)	42
12. STRESZCZENIE SPORZĄDZONE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM	43
WYKORZYSTANE MATERIAŁY	48
SPIS RYSUNKÓW.....	50
SPIS TABEL.....	50
SPIS ZAŁĄCZNIKÓW.....	50
OŚWIADCZENIE KIERUJĄCEGO ZESPOŁEM WYKONAWCÓW PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO O SPEŁNIENIU WYMAGAŃ, O KTÓRYCH MOWA W ART. 74A UST. 2 USTAWY Z DNIA 3 PAŹDZIERNIKA 2008 R. O UDOSTĘPNIANIU INFORMACJI O ŚRODOWISKU I JEGO OCHRONIE, UDZIALE SPOŁECZEŃSTWA W OCHRONIE ŚRODOWISKA ORAZ O OCENACH ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO (DZ. U. Z 2021 R., POZ. 2373, Z PÓŹN. ZM).....	51

1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI

1.1. Zawartość projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i jego główne cele

Zawartość miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określa art. 15 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2021 r., poz. 741, z późn. zm.) oraz rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U.2021, poz. 2404).

Projekt planu obejmuje teren (określony w uchwale Nr XXX/484/17 Rady Miasta Białystok z dnia 16 stycznia 2017 r.) o powierzchni ok. 52,42 ha położony pomiędzy ulicami: Brzoskwiniową, Solnicką i Grabową oraz doliną cieku spod Dojlid Górnych (rys. 1). Omawiany teren znajduje się w południowo-wschodniej części Białegostoku, obejmuje część osiedla Dojlidy Górne. Na omawianym obszarze zlokalizowana jest zabudowa o funkcji mieszkaniowej jednorodzinnej. Występują również tereny leśne oraz teren nieużytków rolnych.

Przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko jest wymagane na podstawie art. 46 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Przedmiotowy miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego wyznacza ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Potrzeba sporządzenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne (w rejonie ul. Daliowej i Leśna Polana) wynika przede wszystkim z konieczności uporządkowania zasad kształtowania zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w tym jej intensywności, parametrów i wskaźników zagospodarowania oraz układu komunikacyjnego.

Teren opracowania wymaga określenia spójnych zasad zagospodarowania terenów uwzględniając położenie w zewnętrznym obszarze miasta, charakteryzującym się układem przestrzennym typowym dla terenów podmiejskich, o niskiej intensywności zabudowy i wysokich walorach krajobrazowych, zgodnie z zasadami ładu przestrzennego i zrównoważonego rozwoju, a także określenia obsługi komunikacyjnej i infrastrukturalnej.

W ramach wspomagania systemu przyrodniczego wyznaczono tereny do utrzymania i uzupełnień zieleni wysokiej, towarzyszącej zabudowie.

Na przedmiotowym obszarze przewiduje się głównie utrzymanie funkcji mieszkaniowej jednorodzinnej o ekstensywnym charakterze a także ustalenie niezbędnych usług towarzyszących ww. zabudowie.

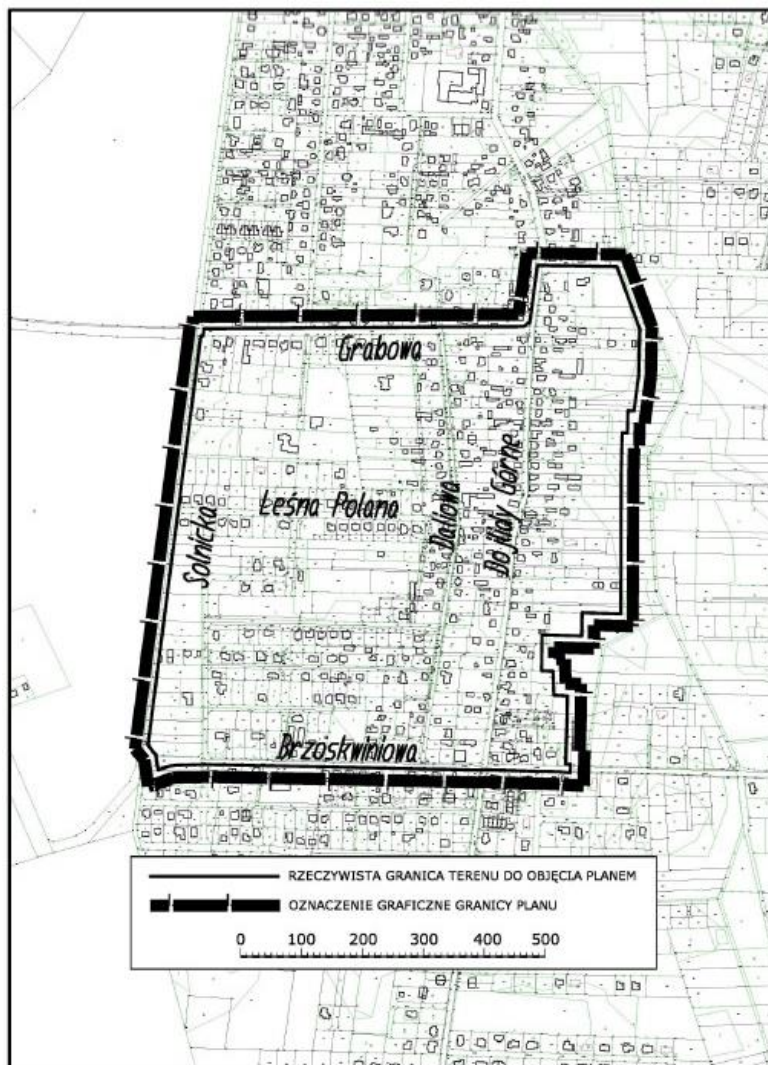
Wyznaczone obszary planistyczne w przedmiotowym projekcie planu:

- teren o symbolu **1U** przeznaczony pod zabudowę usługową z zakresu użyteczności publicznej: kultury, oświaty, nauki, wychowania, opieki zdrowotnej, społecznej, sportu, wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną,
- tereny oznaczone symbolami od **2.1MN,U** do **2.6MN,U** przeznaczony pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną i usługową wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną,
- tereny oznaczone symbolami od **3.1MN** do **3.13MN** przeznaczony pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną,
- ulice układu obsługującego: od 1KD-L do 4KD-L i od 5KD-D do 17KD-D,

- drogi wewnętrzne: od 18KDW do 21KDW.

Na całym obszarze objętym planem zakazuje się:

- 1) obiektów obsługi komunikacji:
 - a) stacji paliw płynnych i gazowych,
 - b) stacji obsługi pojazdów, lakierni, myjni;
 - c) warsztatów: samochodowych, mechanicznych, wulkanizacyjnych i naprawczych;
- 2) warsztatów stolarskich, ślusarskich i kamieniarskich;
- 3) usług pogrzebowych, wyrobu trumien i nagrobków oraz spalarni i spopieliarni zwłok;
- 4) działalności polegającej na zbieraniu, przetwarzaniu, odzysku oraz magazynowaniu odpadów (m.in. punktów skupu odpadów w tym złomu oraz przetwarzania odpadów, w tym kruszarek);
- 5) garaży typu „blaszak”;
- 6) tymczasowych obiektów budowlanych z zastrzeżeniem ustaleń szczegółowych oraz obiektów wymienionych w § 17 ust. 2 pkt 2 (dot. ustaleń szczegółowych w projekcie planu).

Rysunek 1 Załącznik do uchwały Nr XXX/484/17 Rady Miasta Białystok z dnia 16 stycznia 2017 r.

1.2. Powiązania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z innymi dokumentami

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku (w rejonie ul. Daliowej i Leśna Polana) jest powiązany z następującymi dokumentami:

1.2.1. Ekofizjografia Białegostoku

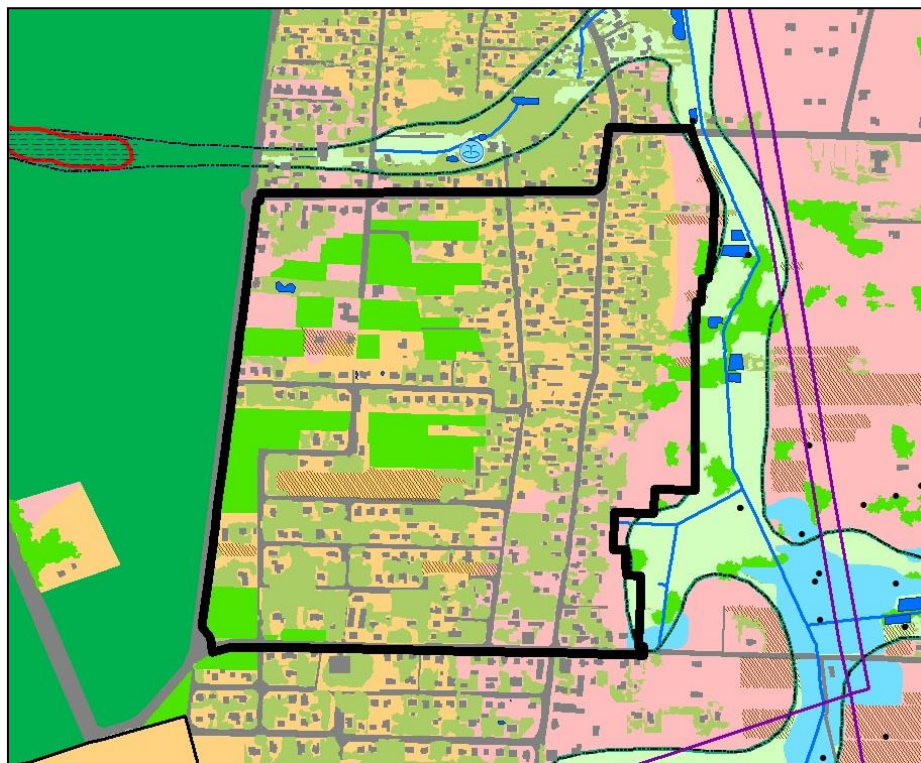
Wnioski z *Ekofizjografii Białegostoku* (2011, 2012) dotyczącego omawianego terenu:

- Według mapy: Przydatność terenu do funkcji użytkowych (rys. 3) tereny objęte projektem planu są kwalifikowane głównie jako tereny o dobrych warunkach fizjograficznych do zabudowy. Wyjątek stanowi wschodnia część terenu oraz fragment północno-zachodni, które to posiadają średnio korzystne warunki ekofizjograficzne do zabudowy. Dla drobno powierzchniowych terenów leśnych oraz terenów z zaawansowaną sukcesją leśną proponuje się aktualny sposób użytkowania lub ich wykorzystania w charakterze urządzonej zieleni wysokiej. Ze względu na walor ekologiczny tych terenów wskazane jest utrzymanie ich obecnej funkcji, jednak w wypadku zainwestowania budowlanego powinny one stanowić bazę nowych obszarów zieleni urządzonej. Zieleń osiedlowa, komunikacyjna pełni funkcję uzupełniającą system przyrodniczy. Zaś dla fragmentów użytków rolnych preferuje się aktualną formę użytkowania. Niewielki fragment na południowym wschodzie znajduje się w dolinie rzecznej.
- Podczas przeprowadzonej waloryzacji przestrzeni przyrodniczej miasta i wskazania terenów o najwyższym stopniu różnorodności przyrodniczej, za najważniejsze i najcenniejsze obiekty przyrodnicze na terenie miasta uznano lasy, jako dojrzałe i trwale ekosystemy, mające podstawowe znaczenie w utrzymaniu i odnowie licznych populacji zwierząt i roślin występujących na terenach otwartych, a także na terenach zieleni urządzonej. W obrazie walorów, najlepiej są widoczne lasy, których znaczenie dla miasta trudno przecenić.
- Poza obszarem doliny rzeki Białej, która to stanowi jeden z najważniejszych systemów przyrodniczych na terenie miasta Białystok, jedynie zwarte powierzchnie leśne charakteryzują się znacznym bogactwem i zróżnicowaniem pokrywy roślinnej.
- Szczególne znaczenie w krajobrazie miejskim mają pasma i skupiska zieleni drzewiastej i krzewiastej, które łączą tereny zabudowane z otaczającą przyrodą, dzięki czemu pomagają one włączyć sztuczne elementy do krajobrazu.
- Przy dobrym zagospodarowaniu skupiska drzew, pasy drzew i pojedyncze drzewa spełniają następujące funkcje:
 - współdziałają w poprawie warunków mikroklimatycznych,
 - przejmują funkcje czynników strukturotwórczych w „architekturze” krajobrazu terenów równinnych o małej lesistości,
 - są bardzo ważnym elementem potencjału rekreacyjnego w mieście,
 - są rezerwuarem potencjalnie użytkowych gatunków roślin i zwierząt.
- Konieczne jest podjęcie szybkich i intensywnych działań w celu zapewnienia trwałości ekosystemów naturalnych na terenie miasta i utrzymanie jeszcze relatywnie wysokiej różnorodności biologicznej.
- Ochrona terenów biologicznie czynnych jest równoznaczna z zachowaniem powierzchni o zdolnościach retencyjnych i opóźniających spływ wód opadowych oraz roztopowych.
- W porównaniu do innych miast wojewódzkich oraz do normatywów zawierających wytyczne, co do ilości i jakości zieleni w mieście, można stwierdzić, że ilość białostockiej zieleni

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku
(w rejonie ul. Daliowej i Leśna Polana)

urządzonej jest absolutnie niewystarczająca, Białystok zajmuje pod tym względem dopiero 14 miejsce w kraju. Powierzchnię terenów zielonych należy zwiększyć kilkukrotnie, co jest możliwe biorąc pod uwagę potencjał tkwiący w dolinach rzecznych i terenach niezabudowanych na peryferiach, szczególnie w północno-wschodniej części miasta.

Tereny całkowicie wyłączone z przeznaczenia pod zabudowę

Obszary z dominującą funkcją ochrony konserwatorskiej

Tereny objęte ochroną prawną lub do takiej ochrony wskazane, z przewagą funkcji naukowo - dydaktycznych

 Projektowane formy ochrony przyrody

Obszary kształtowania systemu przyrodniczego miasta na bazie naturalnych walorów przyrodniczych środowiska

Obszary z dominacją funkcji ochronnych i turystyczno - rekreacyjnych, o wysokich walorach ekologicznych z dominacją funkcji gleboochronnej, wodochronnej i krajobrazowej.
Obszary aktywnego kształtowania i renaturalizacji środowiska, dopuszczalne zainwestowanie rekreacyjne o charakterze drobnych, drzewianych form architektonicznych

- Kompleksy leśne lasów miejskich - do utrzymania i ochrony obecnych form zagospodarowania i prowadzenia gospodarki leśnej w ramach planu urządzania lasu
- Drobnopowierzchniowe tereny leśne oraz tereny z zaawansowaną sukcesją leśną, dla których proponuje się aktualny sposób użytkowania lub ich wykorzystanie w charakterze urządzonej zieleni wysokiej
- Tereny zalewowe i podmokłe dolin rzecznych z naturalnymi ekosystemami do wykorzystania w ochronie konserwatorskiej i w charakterze zieleni urządzonej
- Granica systemu korytarzy ekologicznych - maksymalny zasięg terenów budowlanych

Obszary ograniczonego zainwestowania budowlanego (obiekty obsługujące tereny zielone, publiczne i specjalne)

Tereny kształtowania funkcji uzupełniających system przyrodniczy

- Fragmenty dolin rzecznych - preferowane do urządzenia zieleni miejskiej i terenowych obiektów sportowo-rekreacyjnych
- Zielenie osiedlowe, komunikacyjna i ochronna

Grunty rolne preferowane do utrzymania użytkowania rolniczego

Tereny buforowe pomiędzy obszarami zabudowy mieszkaniowej i przemysłowej, a terenami ciągów i korytarzy ekologicznych. Tereny z dominacją funkcji rekreacyjnych, oraz tereny do utrzymania produkcji rolnej

 Tereny użytków rolnych dla których preferuje się aktualną formę użytkowania

Potencjalne tereny inwestycyjne

- Tereny o dobrych warunkach fizjograficznych do zabudowy
- Tereny o średnio korzystnych warunkach fizjograficznych do zabudowy

Obszary zabudowane

 Zabudowa i ciągi komunikacyjne

Obszary potencjalnych konfliktów i zagrożeń

- Linia energetyczne o napięciu 110 i 220 kV
- Obszary stale podmokłe
- Wypływy wód podziemnych
- Miejsca występowania rzadkich i chronionych gatunków roślin i zwierząt

Rysunek 2 Przydatność terenu do funkcji użytkowych
źródło: *Ekofizjografia Białegostoku (Kwiatkowski i Gajko 2012)*

1.2.2. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku

Ustalenia *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku* są wiążące przy sporządzaniu planów miejscowych.

Projekt przedmiotowego planu nie narusza ustaleń „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku” uchwalonego uchwałą Nr XII/165/19 Rady Miasta Białystok z dnia 18 czerwca 2019 r.

W studium opracowywany obszar został określony jako **2MN – tereny zabudowy mieszkaniowej niskiej intensywności**, zaliczanych do obszarów urbanizacji.

Na tych terenach funkcje podstawowe to: zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna.

Funkcje uzupełniające to:

- zabudowa usługowa służąca realizacji celów publicznych na poziomie lokalnym i ponadlokalnym,
- zabudowa usługowa z zakresu usług rynkowych służąca zaspokojeniu potrzeb mieszkańców,
- zabudowa z zakresu wytwórczości drobnej,
- zabudowa mieszkaniowa średniej intensywności,
- tereny lokalnych przestrzeni publicznych,
- tereny zieleni urządzonej,
- komunikacja,
- infrastruktura techniczna,
- istniejące enklawy zabudowy o innych funkcjach.

Kierunki kształtowania zabudowy i zagospodarowania tego terenu to:

- kształtowanie zespołów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz inwestycji celu publicznego z zakresu infrastruktury społecznej,
- kształtowanie form i charakteru zabudowy w dostosowaniu do warunków lokalnych, z uwzględnieniem istniejących historycznych układów przestrzennych, w tym dawnych wsi,
- zachowanie istniejących oraz tworzenie nowych przestrzeni publicznych w powiązaniu z obiektami i urządzeniami usług służących zaspokojeniu potrzeb mieszkańców oraz terenami zieleni publicznej.

Leśne fragmenty opracowywanego planu znajdują się w granicach systemu przyrodniczego wspomagającego. Pełni on funkcję uzupełniającą i wspomagającą obszar systemu przyrodniczego podstawowego. Wspomagający system przyrodniczy tworzą obszary, na których funkcje przyrodnicze oraz pozaprzyrodnicze, w tym mieszkaniowa, usługowa i aktywności gospodarczej, są równoważne. Stanowią uzupełnienie podstawowego systemu przyrodniczego, przenikające w obszary zurbanizowane.

Na obszarach wspomagających system przyrodniczy miasta należy dążyć do:

- 1) kształtowania ciągłości funkcjonalno-przestrzennej lokalnych skwerów, zieleni przydomowej, przyulicznej, osiedlowej z obszarami podstawowego systemu przyrodniczego (przebieg i zakres do ustalenia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego);
- 2) zagospodarowania niewielkich powierzchniowo terenów leśnych i zadrzewień jako tereny zieleni urządzonej, z priorytetem zachowania istniejącego drzewostanu;
- 3) kształtowania zabudowy o charakterze ekstensywnym, z dużym udziałem powierzchni biologicznie czynnej;
- 4) zachowania istniejących wartości krajobrazu kulturowego.

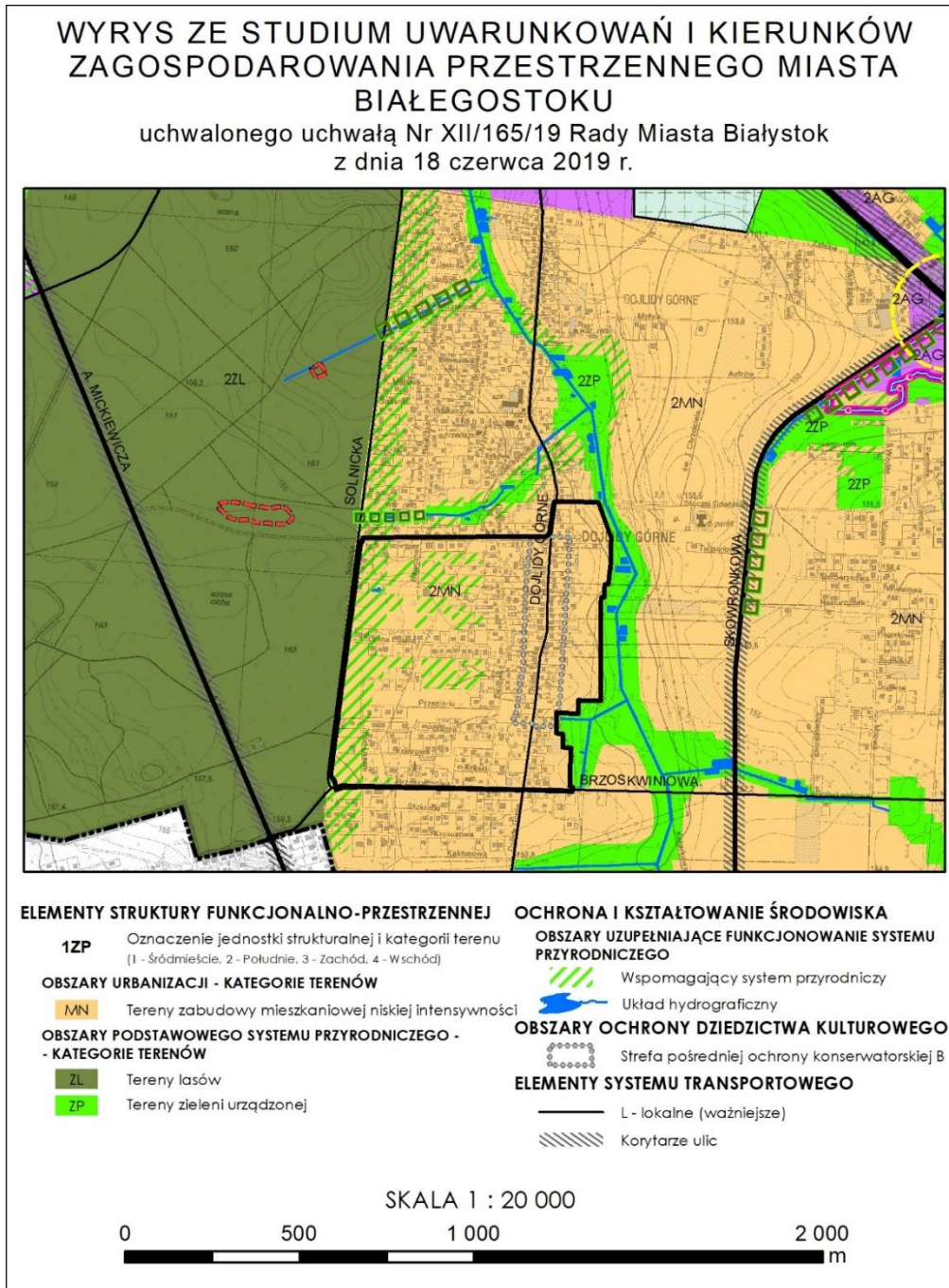
PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku
(w rejonie ul. Daliowej i Leśna Polana)

Po obu stronach ulicy Dojlidy Górne została wyznaczona strefa pełnej ochrony konserwatorskiej A. Strefa pełnej ochrony konserwatorskiej obejmuje obszary, zespoły budowlane i otoczenie zabytków, w szczególności wpisanych do rejestru zabytków. Wszelkie działania na terenach części miasta, zespołach budowlanych, parkach, ogrodach oraz przy zabytkach architektury i budownictwa wpisanych do rejestru zabytków, określonych w przepisach ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, należy prowadzić po uzyskaniu pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków.

W strefie A należy dążyć do:

- 1) zachowania i utrzymania historycznej zabudowy oraz elementów zagospodarowania terenu w dobrym stanie technicznym, funkcjonalnym oraz estetycznym,
- 2) zachowanie historycznych proporcji wysokościowych kształtujących sylwetę zespołu, ze szczególną ochroną istniejących, historycznych dominant wysokościowych,
- 3) zachowania, a w uzasadnionych przypadkach odtworzenia, historycznego układu ulic i placów z zachowaniem ich przebiegu i linii zabudowy,
- 4) zachowania historycznej kompozycji układów terenów zieleni wraz z uzupełnianiem ubytków i kontrolą nasadzeń,
- 5) utrzymania historycznej kompozycji obiektów z ograniczeniem zakresu dopuszczalnych przekształceń i dostosowaniem elementów nowych do kompozycji istniejącej lub znanej historycznej,
- 6) uwzględniania w nowej zabudowie zasad historycznej kompozycji zespołu i charakteru zabudowy sąsiadującej (historyczna dyspozycja terenu i typ zabudowy).

Rysunek 3 Wyrys ze *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku*

1.2.3. Obowiązujące miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego

Omawiany obszar objęty projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku (w rejonie ul. Daliowej i Leśna Polana) sąsiaduje bezpośrednio za wschodnią granicą z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku (rejon systemu przyrodniczego miasta) uchwalonym uchwałą Nr XXX/342/12 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 25 czerwca 2012 r. (rys. 4). Projekt omawianego planu graniczy z terenami przeznaczonymi pod zieleni urządzonej i wody powierzchniowe śródlądowe (2.5ZP,WS) oraz w minimalnym fragmencie z terenem

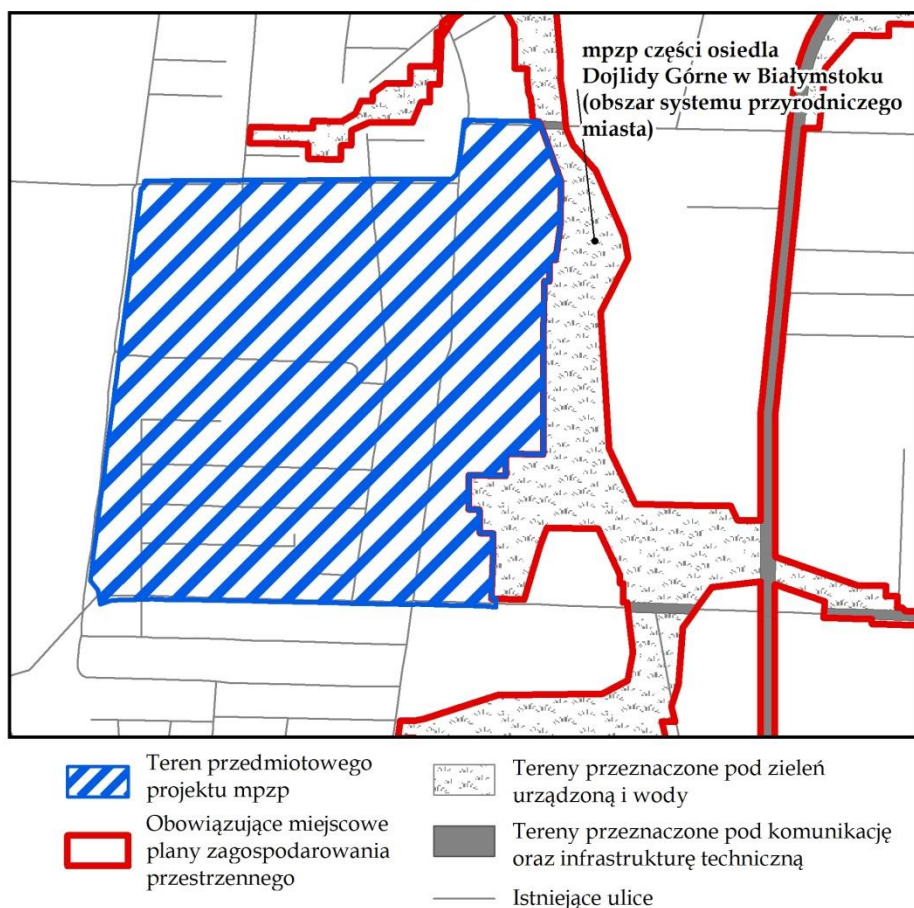
PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku
(w rejonie ul. Daliowej i Leśna Polana)

przeznaczonym pod drogę publiczną o symbolu 11KD-L. Teren 2.5ZP,WS stanowi obszar wspomagający utrzymanie walorów przyrodniczych i powiązań ekologicznych poza obszarem planu oraz pełni funkcję hydrologiczną, biologiczną oraz rekreacyjną.

Sąsiedztwo powyższych terenów w obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego nie będzie konfliktowe dla przygranicznych terenów w projekcie planu przeznaczonych w większości pod zabudowę mieszkaniową.

Założenia urbanistyczne zawarte w projekcie planu uwzględniają warunki wynikające z położenia oraz sąsiedztwa.

Rysunek 4 Położenie projektu planu na tle obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w Białymstoku

1.2.4. Plan Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022

Działania zmierzające do zapobiegania powstawaniu odpadów, ograniczania ich ilości oraz negatywnego oddziaływania na środowisko koncentrować się powinny głównie na działaniach edukacyjnych i informacyjnych. W ramach prowadzonych działań edukacyjnych zwrócić należy również uwagę na promocję wykorzystania produktów wytwarzanych z materiałów odpadowych.

W obowiązującym *Planie Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022* wskazano do osiągnięcia do 2028 r. m.in. następujące cele główne w stosunku do gospodarki odpadami komunalnymi, w tym odpadami żywności i innymi odpadami ulegającymi biodegradacji:

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku
(w rejonie ul. Daliowej i Leśna Polana)

- 1) Zmniejszenie ilości powstających odpadów (ograniczenie marnotrawienia żywności, wprowadzenie selektywnego zbierania bioodpadów z zakładów zbiorowego żywienia).
- 2) Zwiększenie świadomości społeczeństwa na temat właściwego gospodarowania odpadami komunalnymi, w tym odpadami żywności i innymi odpadami ulegającymi biodegradacji.
- 3) Zapewnienie jak najwyższej jakości zbieranych odpadów przez odpowiednie systemy selektywnego zbierania odpadów, w taki sposób, aby mogły one zostać w możliwie najbardziej efektywny sposób poddane recyklingowi.
- 4) Zmniejszenie udziału zmieszanych odpadów komunalnych w całym strumieniu zbieranych odpadów (zwiększenie udziału odpadów zbieranych selektywnie).
- 5) Zwiększenie udziału odzysku, w szczególności recyklingu odniesieniu do szkła, metali, tworzyw sztucznych oraz papieru i tektury, jak również odzysku energii z odpadów zgodnego z wymogami ochrony środowiska.
- 6) Zwiększenie ilości zbieranych selektywnie odpadów niebezpiecznych występujących w strumieniu odpadów komunalnych.
- 7) Zmniejszenie ilości odpadów ulegających biodegradacji unieszkodliwianych przez składowanie.
- 8) Zaprzestanie składowania odpadów ulegających biodegradacji selektywnie zebranych.
- 9) Zaprzestanie składowania zmieszanych odpadów komunalnych bez przetworzenia.
- 10) Likwidacja miejsc nielegalnego składowania odpadów komunalnych.

Jednym z celów szczegółowych jest objęcie wszystkich właścicieli nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy systemem selektywnego zbierania odpadów komunalnych. W projekcie planu uwzględniono zapisy odnośnie gospodarki odpadami.

1.2.5. Program Ochrony Środowiska dla miasta Białystok na lata 2017–2020 z perspektywą na lata 2021-2024

Program ochrony środowiska dla miasta Białystok na lata 2017-2020 z perspektywą na lata 2021-2024 jest dokumentem planowania strategicznego, zawierającym cele i kierunki polityki w zakresie ochrony środowiska, prowadzonej przez miasto Białystok i określającym wynikające z nich działania.

Nadrzędnym celem polityki ochrony środowiska na lata 2017 – 2020 będzie, podobnie jak w latach poprzednich, dążenie do: „Zrównoważonego i trwałego rozwoju miasta Białystok, w którym środowisko przyrodnicze i jego ochrona mają znaczący wpływ na przyszły charakter tego obszaru i równocześnie wspierają jego rozwój gospodarczy i społeczny poprzez poprawę jego stanu, ładu przestrzennego i rozwój infrastruktury ochrony środowiska”. Cele i kierunki interwencji stanowią zestaw pożądanych (wskazywanych) kierunków do realizacji lub zaniechania, mających w efekcie poprawić stan jakości środowiska, zachować lub ochronić wartościowe komponenty środowiska i dać narzędzie do racjonalnego korzystania ze środowiska.

Tabela 1 Cele Programu ochrony środowiska dla miasta Białystok powiązane z projektem planu

Obszar interwencji	Cel strategiczny w latach 2017-2024 Kierunek interwencji
Jakość powietrza i ochrona klimatu	<p>Osiągnięcie dobrej jakości powietrza i jakości życia mieszkańców – dążenie do osiągnięcia dopuszczalnych i docelowych poziomów zanieczyszczeń powietrza</p> <ul style="list-style-type: none"> - Poprawa efektywności energetycznej w sektorze publicznym, w tym termomodernizacja i wymiana oświetlenia; - Rozbudowa systemu dróg dla rowerów i innej infrastruktury rowerowej, promocja ruchu rowerowego; - Ograniczenie ruchu docelowego do centrum miasta; - Eliminacja ruchu, w tym tranzytowego z centrum miasta m.in. przez budowę obwodnic i dróg miejskich stanowiących dogodne połączenie między dzielnicami; - Ograniczenie emisji z transportu publicznego; - Poprawa jakości infrastruktury drogowej; - Planowanie przestrzenne służące poprawie jakości powietrza;
Zagrożenie hałasem	<p>Osiągnięcie dobrego stanu klimatu akustycznego, bez przekroczeń dopuszczalnych norm hałasu</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ograniczenie oddziaływania hałasu komunikacyjnego;
Gospodarowanie wodami	<p>Osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu wód powierzchniowych oraz ochrona jakości wód podziemnych i racjonalizacja ich wykorzystania , ochrona przed powodzią, suszą i deficytem wody</p> <ul style="list-style-type: none"> - Zapewnienie odpowiedniej jakości wody pitnej poprzez modernizację zbiorowego systemu uzdatniania i dystrybucji wody; - Rozwój i modernizacja zbiorowego systemu odprowadzania i oczyszczania ścieków komunalnych; - Zwiększenie retencji wodnej i gruntowej w celu ochrony terenów zabudowanych przed podtopieniami; - Poprawa jakości wód powierzchniowych i podziemnych.
Powierzchnia ziemi	<p>Ochrona i zapewnienie właściwego sposobu użytkowania powierzchni ziemi</p> <ul style="list-style-type: none"> - Przeciwdziałanie zanieczyszczeniu powierzchni ziemi; - Zapobieganie degradacji gleb.
Gospodarowanie odpadami	<p>Zapewnienie zrównoważonego systemu gospodarki odpadami</p> <ul style="list-style-type: none"> - Doskonalenie systemu gospodarki odpadami zgodnego z hierarchią postępowania z odpadami w szczególności systemu selektywnej zbiórki odpadów komunalnych z obszaru miasta - Osiągnięcie wymaganych poziomów recyklingu i przygotowania do ponownego użycia odpadów komunalnych - Poprawa jakości środowiska.
Zasoby przyrodnicze	<p>Utrzymanie różnorodności biologicznej lasów i poprawa ich stanu zdrowotnego</p> <ul style="list-style-type: none"> - Przestrzeganie zasad przeprowadzania zabiegów hodowlanych i technicznych zgodnie z funkcją lasów. <p>Zapewnienie właściwej struktury i jakości terenów zieleni</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ochrona istniejących terenów zieleni wraz z utrzymaniem ich w należyтым stanie.

1.2.6. Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podlaskiego

Polityka przestrzennego zagospodarowania województwa realizuje cele określone dla jego przestrzeni i współpracy transgranicznej w: *Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030* i powiązanych z nią krajowych strategiach rozwoju (DSRK 2030, ŚSRK 2020, KSRR 2020) oraz Strategii Rozwoju Województwa Podlaskiego do roku 2020 i powiązanych z nią częściowych dokumentach strategicznych. Cele te oraz realizujące je zasady i kierunki działań wynikają z uwarunkowań zagospodarowania oraz uwzględniają wnioski zgłoszone do *Planu* przez samorządy województw sąsiadujących, organy samorządu powiatowego i gminnego. System celów polityki przestrzennej zagospodarowania województwa obejmuje cel strategiczny i 5 celów częściowych, stanowiących jego rozwinięcie, odniesionych do kluczowych elementów zagospodarowania województwa, w tym jego obszarów funkcjonalnych.

Celem strategicznym polityki przestrzennej zagospodarowania województwa podlaskiego jest: „Zrównoważone zagospodarowanie przestrzeni województwa podlaskiego, sprzyjające rozwojowi społeczno-gospodarczemu, spójności społecznej i terytorialnej, konkurencyjności oraz wykorzystaniu potencjału przyrodniczego, kulturowego i położenia przygranicznego”.

Zapewnienie realizacji celu strategicznego wymaga skupienia działań podmiotów publicznych na wybranych elementach zagospodarowania i wyodrębnionych terytoriach poprzez cele częściowe, do których należą:

- Cel 1. Zwiększenie konkurencyjności miejskich obszarów funkcjonalnych ośrodków – wojewódzkiego Białegostoku, subregionalnych Łomży i Suwałk oraz powiatowych w zakresie jakości: infrastruktury funkcji ponadlokalnych publicznych, potencjału gospodarczego, powiązań funkcjonalnych zewnętrznych i struktur przestrzennych zagospodarowania,
- Cel 2. Wzmocnienie spójności województwa w procesie zrównoważonego terytorialnie rozwoju i modernizacji zagospodarowania przestrzennego obszarów wiejskich z wykorzystaniem ich potencjału wewnętrznego, specjalizacji regionalnej i położenia przygranicznego,
- Cel 3. Poprawa dostępności terytorialnej zewnętrznej i wewnętrznej województwa podlaskiego, poprzez rozwój infrastruktury transportowej, ze zmniejszeniem kosztów środowiskowych, oraz telekomunikacyjnej i teleinformatycznej,
- Cel 4. Osiągnięcie i utrzymanie wysokiej jakości środowiska przyrodniczego województwa, w tym sieci ekologicznej, walorów dziedzictwa kulturowego i krajobrazowych oraz racjonalne użytkowanie ich zasobów,
- Cel 5. Zwiększenie odporności struktury przestrzennej województwa na zagrożenia bezpieczeństwa energetycznego, naturalne i awariami przemysłowymi oraz zdolności obronnych i ochronnych.

Zasady ogólne polityki przestrzennej województwa podlaskiego mają charakter stały i dotyczą wszelkich form działalności w przestrzeni:

- 1) Ustrojowa zasada zrównoważonego rozwoju - oznaczająca taki rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje integrowanie działań politycznych, gospodarczych i społecznych z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokojenia podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności oraz obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń. Wynikają z niej następujące zasady planowania publicznego:
 - zasada racjonalności ekonomicznej,
 - zasada preferencji regeneracji,
 - zasada przezorności ekologicznej,
 - zasada kompensacji ekologicznej,

- 2) Funkcjonowanie zintegrowanego systemu rozwoju zapewniają:
- zasada hierarchiczności celów,
 - zasada dynamicznego strefowania,
 - zasada partycypacji społecznej,
 - zasada harmonijnego wpisania dziedzictwa kulturowego w struktury przestrzenne,
 - zasada odchodzenia od monofunkcyjności przeznaczenia terenu,
 - zasada poprawy funkcjonowania struktur i układów przestrzennych,
 - zasada tworzenia rezerw terenowych.

1.2.7. Program ochrony powietrza dla aglomeracji białostockiej

Program ochrony powietrza dla aglomeracji białostockiej opracowywany został dla strefy aglomeracja białostocka (kod strefy PL2001) w związku z przekroczeniem poziomów dopuszczalnych pyłu zawieszonego PM₁₀, pyłu zawieszonego PM_{2,5} oraz poziomu docelowego benzo(a)pirenu w powietrzu w 2011 i 2012 r.

Głównym celem sporządzenia i wdrożenia *Programu ochrony powietrza* jest przywrócenie naruszonych standardów jakości powietrza, a przez to poprawa warunków życia mieszkańców, podwyższenie standardów cywilizacyjnych oraz lepsza jakość życia w aglomeracji.

Działania kierunkowe, czyli mające wpływ na obniżenie emisji pyłu zawieszonego PM₁₀ i PM_{2,5} oraz B(a)P w zakresie planowania przestrzennego poprzez uwzględnianie w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego ustaleń umożliwiających ograniczenie emisji pyłu zawieszonego PM₁₀, PM_{2,5} oraz benzo(a)pirenu, polegają na:

- zachowaniu ciągłości korytarzy ekologicznych,
- kształtowaniu zabudowy w sposób umożliwiający swobodny przepływ mas powietrza na terenach regeneracji i przewietrzania,
- stosowaniu odpowiednich wskaźników powierzchni biologicznie czynnej towarzyszącej zabudowie,
- tworzenie publicznych terenów zieleni urządzonej, w tym parków, skwerów,
- wprowadzaniu zieleni izolacyjnej do ciągów komunikacyjnych o dużym natężeniu ruchu,
- dopuszczeniu stosowania paliw stałych na terenach, na których nie ma możliwości uzyskania warunków podłączenia do ogólnomiejskiej sieci ciepłowniczej lub gazowej, lub na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w przypadku stosowania źródeł ciepła o mocy nie większej niż 30 kW,
- preferowaniu zaopatrzenia w ciepło z miejskiej sieci ciepłowniczej (w obszarach, gdzie jest to technicznie możliwe),
- rozbudowie sieci ulic, która pozwoli ograniczyć wewnątrzmijski ruch tranzytowy przez obszar śródmieścia,
- tworzeniu stref ruchu pieszego i uspokojonego na obszarze śródmieścia,
- uwzględnieniu konieczności budowy ścieżek rowerowych lub ciągów pieszo-rowerowych wzdłuż nowo budowanych dróg.

1.2.8. Plan adaptacji miasta Białystok do zmian klimatu do roku 2030

Celem nadrzędnym *Planu adaptacji miasta Białystok do zmian klimatu do roku 2030* (MPA) jest podniesienie potencjału adaptacyjnego miasta Białystok zapewniającego wdrażanie zrównoważonego rozwoju i osiągnięcie wysokiej jakości życia. Cele strategiczne *Planu adaptacji* powiązane z analizowanym projektem planu to:

- Adaptacja do zagrożeń termicznych
- Adaptacja do zagrożeń związanych z opadem i powodziami/podtopieniami

- Uwzględnienie zmian klimatu w planowaniu przestrzennym.

Największymi zagrożeniami klimatycznymi dla Miasta Białystok są wzrostowe trendy zarówno opadów (sumy i ich intensywności powodujące wezbrania i nagłe powodzie lokalne typu flash flood), upałów (w tym temperatur maksymalnych i liczby fal upałów) jak i susz (w szczególności długość okresów bezopadowych). Pomimo tendencji spadkowej nie należy również lekceważyć przymrozków, które mogą powodować istotne skutki wiosną w okresie kwitnienia roślin oraz oblodzenia groźne o każdej porze roku. Zjawiska te mogą stanowić poważne zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania miasta oraz zdrowia i życia jego mieszkańców.

Jednym ze sposobów przeciwdziałania skutkom zmian klimatu jest odpowiednie kształtowanie struktury funkcjonalno-przestrzennej, w tym terenów zieleni, które regulują klimat lokalny, retencjonują wodę łagodząc zarówno skutki suszy jak i powodzi. Odpowiednia, z punktu widzenia adaptacji do zmian klimatu, struktura przestrzenna to wyższy komfort życia mieszkańców, wzrost poziomu bezpieczeństwa oraz mniejsze straty materialne związane z występowaniem ekstremalnych zjawisk klimatycznych.

Według analiz przeprowadzonych w MPA, w przypadku takich zagrożeń klimatycznych jak upały i opady priorytet podjęcia działań adaptacyjnych na omawianym terenie w sektorze gospodarki przestrzennej jest odpowiednio bardzo wysoki i wysoki. W pozostałych sektorach: gospodarki wodnej, transportu, zdrowia publicznego nie ma konieczności podejmowania działań dla poszczególnych zagrożeń klimatycznych.

Cel MPA jest zgodny z głównym celem *Strategicznego planu adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 (SPA2020)*, czyli zapewnieniem zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmian klimatu. Wynikiem działań dotyczących polityki przestrzennej uwzględniającej konsekwencje zmian klimatycznych dla miast powinna być m.in. adaptacja instalacji sanitarnych i sieci kanalizacyjnych do zwiększonych opadów nawalnych, mała retencja miejska oraz zwiększenie obszarów terenów zieleni i wodnych w mieście, wymiana szczelnych powierzchni gruntu na przepuszczalne.

Priorytetem w planowaniu przestrzennym powinna być ochrona lokalnych wartości środowiskowych. Tereny te pełnią funkcję przyrodniczą, głównie klimatyczną, hydrologiczną i biologiczną. W ramach adaptacji do zagrożeń termicznych ważne są działania w zakresie wyznaczenia, utrzymania i ochrony obszarów mających kluczowe znaczenie dla przepływu mas powietrza na terenie miasta (korytarzy wentylacyjnych). Należy zapewnić ochronę tych terenów przed utratą ich funkcji. Ochrona czynna poprzez pielęgnację, uzupełnienie istniejącej pokrywy roślinnej. Należałoby ograniczyć lokalizację zabudowy mieszkaniowej lub innych obiektów mogących stworzyć efekt bariery. W ramach adaptacji do zagrożeń związanych z opadem i powodziami ważne jest zachowanie lokalnych korytarzy ekologicznych, ochrona istniejących drzew w przestrzeni miejskiej.

W planowaniu przestrzennym należy uwzględnić problematykę adaptacji do zmian klimatu. Tereny zielone odgrywają kluczową rolę w łagodzeniu negatywnych zmian klimatu. Ważne jest zachowanie zrównoważonego rozwoju obszaru miasta, z uwzględnieniem potrzeb budowlanych jak i zachowania zasobów przyrodniczych.

1.2.9. Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły

Najważniejszym przesłaniem Ramowej Dyrektywy Wodnej jest ochrona zasobów wodnych dla przyszłych pokoleń. Wprowadza ona zintegrowaną politykę wodną mającą na celu zapewnienie ludziom dostępu do czystej wody pitnej po rozsądnej cenie, która umożliwi rozwój

gospodarczy i społeczny przy równoczesnym poszanowaniu potrzeb środowiska. Głównym celem RDW jest osiągnięcie dobrego stanu wszystkich części wód.

Zgodnie z przepisami RDW planowanie gospodarowania wodami odbywa się w podziale na obszary dorzeczy. Plany gospodarowania wodami są narzędziem planistycznym, które ma usprawnić proces osiągania celów środowiskowych. Stanowią one będą fundament podejmowania decyzji mających wpływ na stan zasobów wodnych oraz zasady gospodarowania wodami w przyszłości. PGW będą miały wpływ nie tylko na kształtowanie gospodarki wodnej, ale także na inne sektory gospodarki, w tym: przemysł, rolnictwo, leśnictwo, gospodarkę komunalną, transport, rybołówstwo czy turystykę. To dokument który obejmuje działania zmierzające do spełnienia celów RDW w zakresie osiągnięcia i utrzymania dobrego stanu wód, a w szczególności ekosystemów wodnych i od wód zależnych.

Cele środowiskowe dla części wód zostały oparte głównie na wartościach granicznych poszczególnych wskaźników fizyko-chemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych określających stan ekologiczny wód powierzchniowych oraz wskaźników chemicznych świadczących o stanie chemicznym wody, odpowiadających warunkom osiągnięcia przez te wody dobrego stanu, z uwzględnieniem kategorii wód, wg rozporządzenia w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych.

Dla jednolitych części wód, będących obecnie w bardzo dobrym stanie/potencjale ekologicznym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu/potencjału. Dla naturalnych części wód celem będzie osiągnięcie co najmniej dobrego stanu ekologicznego, dla silnie zmienionych i sztucznych części wód – co najmniej dobrego potencjału ekologicznego. Ponadto, w obydwu przypadkach, w celu osiągnięcia dobrego stanu/potencjału konieczne będzie dodatkowo utrzymanie co najmniej dobrego stanu chemicznego.

Zapisy projektu zmiany planu nie stanowią zagrożenia względem ochrony zasobów wodnych dla przyszłych pokoleń.

1.2.10. Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych

Celem *Krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych* przez realizację ujętych w nim inwestycji, jest ograniczenie zrzutów niedostatecznie oczyszczanych ścieków, a co za tym idzie ochrona środowiska wodnego przed ich niekorzystnymi skutkami. *KPOŚK* jest instrumentem wdrażania dyrektywy Rady 91/271/EWG w odniesieniu do redukcji zanieczyszczeń biodegradowalnych z oczyszczalni > 2 000 RLM oraz redukcji związków azotu i fosforu.

Białystok został uznany za aglomerację priorytetową dla wypełnienia wymogów Traktatu Akcesyjnego. Aglomeracja (wg Prawa wodnego) oznacza teren, na którym zaludnienie lub działalność gospodarcza są wystarczająco skoncentrowane, aby ścieki komunalne były zbierane i przekazywane do oczyszczalni ścieków komunalnych.

Część obszaru aglomeracji nie obsługiwana systemem kanalizacyjnym powinna mieć wg *KPOŚK* zapewnione odprowadzenie i oczyszczanie ścieków przy wykorzystaniu systemów indywidualnych na odpowiednim poziomie ochrony środowiska.

Kolejne aktualizacje *KPOŚK* (w 2005 r., 2010 r., 2011 r., 2016 r. i 2017 r.) dotyczyły głównie weryfikacji wykazu aglomeracji oraz planowanych inwestycji w zakresie ich wyposażenia w systemy kanalizacji zbiorczej oraz oczyszczalnie ścieków.

Wnioski z *Prognozy oddziaływania na środowisko* wskazują, że realizacja celów *KPOŚK* jest przyjazna środowisku ze względu na zamierzenia i bezpośrednią realizację wymagań ochrony środowiska, poprzez np. zwiększenie dostępności usług kanalizacyjnych (m.in. rozbudowa sieci kanalizacyjnej) i poprawę warunków sanitarnych ludności.

2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

Prognozę oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku (w rejonie ul. Daliowej i Leśna Polana) wykonano na podstawie art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2021 r., poz. 741, z późn. zm.) oraz art. 46 ust.1 pkt 1 oraz art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r., poz. 2373, z późn. zm.).

Zakres i stopień szczegółowości informacji zawartych w prognozie do projektu planu został uzgodniony na podstawie art. 53 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Białymstoku (znak: WPN.411.1.39.2017.AR z dnia 14.07.2017 r.) oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Białymstoku (uzgodnienie nr 25/NZ/17 z dnia 21.07.2017 r.).

Zakres terytorialny opracowania obejmuje teren projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w granicach określonych uchwałą Nr XXX/484/17 Rady Miasta Białystok z dnia 16 stycznia 2017 r. i tereny sąsiednie w obszarze, na którym mogłyby skutkować realizacja ustaleń tego planu.

Stan środowiska omawianego terenu i zagrożenia wynikające z realizacji ustaleń projektu planu przedstawiono w formie graficznej (załącznik 1 i załącznik 2) oraz opisowej, zawartej w niniejszym opracowaniu.

Celem opracowania „prognozy oddziaływania na środowisko” jest identyfikacja i przewidywanie oddziaływania zamierzeń o implikacjach środowiskowych na zdrowie ludzi oraz na środowisko biogeofizyczne, a co za tym idzie zinterpretowanie i skuteczne przekazanie informacji o tych oddziałyvaniach. Prognoza zawiera możliwie wyczerpujące opisanie środowiska w jego złożoności oraz przewidywania jego zmian spowodowanych oddziaływaniem wprowadzonych doń nowych czynników. W trakcie prognozowania uwzględnia się wszystkie poziomy powiązań między przyczynami i skutkami. Oprócz zależności przyczynowo-skutkowych uwzględnia się powiązania łącznie z wtórnymi przyczynami i skutkami oraz proponuje działania zaradcze i korekcyjne. Zadaniem prognozy jest ocena całościowa i obiektywna przedmiotowego terenu.

Do oceny interakcji między człowiekiem a środowiskiem, w prognozie oddziaływania na środowisko zastosowano głównie metodę analityczno-porównawczą. Dla zbadania stanu środowiska wykorzystano materiały archiwalne uzupełnione i zaktualizowane na podstawie bezpośrednich badań terenowych.

3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Aby kontrolować praktyczne skutki zmian zachodzących w zagospodarowaniu przestrzennym Białegostoku, zarówno z punktu widzenia ich zgodności z ustaleniami zawartymi w projekcie planu, jak i ich potencjalnego wpływu na środowisko przyrodnicze oraz implementacji zaleceń i sugestii zawartych w niniejszej prognozie, niezbędne jest prowadzenie

systemu monitorowania planu, czyli sprawdzania postępów z jego realizacji. Monitoring powinien umożliwić korygowanie działań, które nie przynoszą planowanych efektów i rezultatów, reagowanie na zmiany sytuacji w mieście.

Monitoring skutków realizacji ustaleń planu prowadzony będzie w ramach analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym dokonywanej zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przez Prezydenta Miasta uwzględniającej m.in. prowadzone na bieżąco rejestry wydanych pozwoleń na budowę, rejestry obiektów oddanych do użytku, zestawienia rozbiórek obiektów oraz wydanych zezwoleń na realizację dróg.

Na podstawie artykułu 32 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym co najmniej raz w kadencji Prezydent Miasta przekazuje Radzie Gminy wyniki analiz. Zostaną one poszerzone o ocenę skutków realizacji ustaleń wszystkich obowiązujących planów. Jednym z narzędzi, które posłuży do ww. analizy będzie ortofotomapa Białegostoku.

4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Ze względu na przyjęte zagospodarowanie terenu objętego projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku (w rejonie ul. Daliowej i Leśna Polana) oraz mogące powstać zamierzenia inwestycyjne z realizacji jego ustaleń, nie stwierdza się wystąpienia możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko.

5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY TEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU

5.1. Aktualny stan środowiska przyrodniczego

budowa geologiczna, geomorfologia oraz gleby

Obszar objęty opracowaniem położony jest na Nizinie Północnopodlaskiej i w całości należy do zachodniej części mezoregionu Wysoczyzny Białostockiej. Powierzchnia omawianego obszaru zbudowana jest z utworów czwartorzędowych, reprezentujących zlodowacenie środkowopolskie. Najwyższy punkt to 157,5 m n.p.m. położony na południowym zachodzie omawianego obszaru, najniższy - to 146,12 m n.p.m. znajdujący się w części północno-wschodniej (w obniżeniu morfologicznej doliny rzecznej przy cieku Spod Dojlid Górnych).

Na podst. map opracowanych przez W. Kwiatkowskiego (Geomorfologia i Geologia) w 2004 r. omawiany obszar obejmuje wysoczyznę moreny ablacyjnej złożonej z piasków, żwirów i głazów lodowcowych. Niewielki obszar w części północno-wschodniej zajmuje wysoczyzna moreny dennej zbudowana z gliny zwałowej, a fragment w części północno-zachodniej zajmuje dolina denudacyjno-erozyjna utworzona z piasków, żwirów, mułków i glin deluwialnych. Natomiast na mapie stanowiącej kompilację arkuszy Szczegółowej Mapy Geologicznej Polski 1 : 50 000, arkuszy Białystok (Kmieciak 2004) i Wasilków (Laskowski 2002) zauważa się, że prawie cały teren opracowania znajduje się na wysoczyźnie moreny

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku
(w rejonie ul. Daliowej i Leśna Polana)

ablacyjnej budowanej przez piaski, żwiry i głązy lodowcowe z niewielkim udziałem w części północno-wschodniej wysoczyzny moreny dennej utworzonej z gliny zwałowej. Wzdłuż granicy wschodniej występują fragmenty dna doliny rzecznej budowanej przez piaski humusowe i namuły den dolin, a na skraju południowo-wschodnim znajduje się niewielki fragment zagłębienia wytopiskowego złożonego z piasków, mułków i żwirów wytopiskowych.

Przepuszczalność gruntów w większości terenu objętego projektem planu jest średnia ze względu na występowanie piasków średnio i gruboziarnistych, w części wschodniej występuje przep. bardzo słaba (piaski gliniaste, pyły, gliny i ropy). Niewielkie obszary w sąsiedztwie doliny rzecznej charakteryzują się przepuszczalnością słabą (piaski drobne i słabo gliniaste oraz piaski pylaste).

Większość terenu opracowania – jego środkowa część charakteryzuje się dobrymi warunkami fizjograficznymi do zabudowy. Wyjątek stanowi wschodnia część terenu oraz fragment północno-zachodni, które to posiadają średnio korzystne warunki ekofizjograficzne do zabudowy.

warunki hydrogeologiczne

Znacząca część omawianego obszaru pod względem rozmieszczenia w zlewniach topograficznych na terenie miasta znajduje się w zlewni Cieku spod Dojlid Górnych uchodzącego do rzeki Białej, a jedynie fragment na południowym zachodzie – w zlewni Horodnianki uchodzącej do Narwi. Kierunek spływu wód powierzchniowych następuje zgodnie ze spadkiem terenu.

We wschodniej oraz północno-zachodniej części terenu pierwszy poziom wody gruntowej występuje dość płytko na głębokości 1-2 m p.p.t. Zaś w całej środkowej obniża się do poziomu od 2-4 m p.p.t. oraz 4-6 m p.p.t.

Znaczna część istniejącej zabudowy, nie objęta siecią kanalizacyjną posiada lokalne urządzenia do gromadzenia ścieków (głównie zbiorniki tzw. szamba).

Omawiany obszar znajduje się w znacznej odległości od Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 218 – Pradolina rzeki Supraśl.

Teren opracowania nie znajduje się w obszarach zagrożonych powodzią od rzeki Supraśl wyznaczonych na mapach zagrożenia powodziowego opracowanych przez Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej w 2015 r.

szata roślinna

Poza zielenią towarzyszącą zabudowie mieszkaniowej, szatę roślinną stanowią również zbiorowiska leśne. W obszarze opracowania występuje grad typowy *Tilio-Carpinetum typicum*, charakteryzujący się różnym stopniem zniekształcenia. Poza postaciami z przewagą sosny w drzewostanie, luźną warstwę drzew budują świerk, brzoza, rzadziej osika i dąb. W części północnej występuje płat grądu czyszcowego *Tilio-Carpinetum stachyetosum*. Zespół ten stanowi najwilgotniejszą i najżyźniejszą postać grądu. Drzewostany są zazwyczaj zniekształcone i zubożałe, główną warstwę drzew tworzy, pochodząca z samosiewu brzoza brodawkowata, rzadko spotyka się grab, lipę, wiąz i jesion. W domieszce występuje osika, sosna, dąb, świerk. Obecność w drzewostanie brzozy i osiki świadczy o zniekształceniu spowodowanym użytkowaniem rębny drzewostanów w przeszłości. Wśród zbiorowisk leśnych występuje również bór mieszany sosnowo-dębowy *Quercus roboris-Pinetum*. Jest to żyzna postać boru, wyróżniająca się znaczną rolą dębu w naturalnym drzewostanie i obecnością gatunków siedlisk eutroficznych w runie leśnym. Zbiorowisko to zajmuje piaszczysto-żwirowe siedliska wysoczyzn morenowych. Drzewostan buduje dąb z udziałem brzozy, sosny, świerka.

Zbiorowiska leśne na danym obszarze w większości sklasyfikowane zostały w ewidencji

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku
(w rejonie ul. Daliowej i Leśna Polana)

gruntów jako las. Drzewostan w występujących zbiorowiskach jest dorodny, zdrowy i w pełni rozwinięty. Niektóre egzemplarze starych drzew, mogłyby być predysponowane do uznania za pomniki przyrody. Drzewostan jest cenny ze względów przyrodniczych, tworzy swoisty mikroklimat tego terenu, wzbogaca bioróżnorodność środowiska. Dzięki niemu poprawiana jest jakość powietrza. Dojrzałe drzewa pomagają ochłodzić i odświeżyć powietrze, którym oddychamy. Oddziałują na gospodarkę wodną w rozmaity sposób. Liście, gałęzie i pnie zatrzymują w pewnym stopniu wody opadowe, spowalniają ich ruch, a także pewną ich ilość absorbują przez liście i pień. Przechwycona woda ewaporuje z powierzchni drzewa. Woda jest również tymczasowo zatrzymywana (magazynowana) w ściółce utworzonej z opadłych liści i innych odpadów organicznych, co również spowalnia i rozciąga w czasie jej spływ. Następuje również infiltracja wody do gruntu. Drzewa także oczyszczają wody gruntowe, ponieważ ich korzenie działają jak naturalne filtry (biofiltry) oczyszczające wodę z zanieczyszczeń.

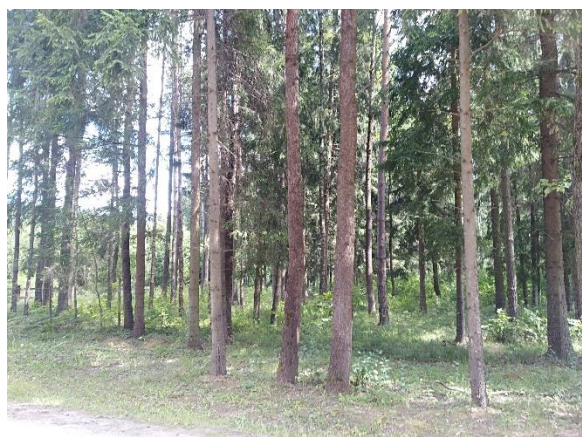
Dojrzały drzewostan na tym terenie oddziałuje wszechstronnie na środowisko (otoczenie). Nie tylko upiększa środowisko, ale również tworzy spokojne miejsca, sprzyjające wypoczynkowi i uspołecznieniu. Obecność takiej zieleni zmiękcza (łagodzi) twardą strukturę miejskiego krajobrazu, stwarza kameralność. Ich znaczenie przyrodnicze jest wielorakie i trudne do przecenienia.

Na skraju południowo-wschodnim, na niewielkim fragmencie zbiorowiska z panującym sitem rozpięchłym *Juncus effusus* zinventaryzowano (na podst. *Ekofizjografii Białegostoku z 2011 r.*) stanowisko kukułki (storczyka) szerokolistej *Dactylorhiza majalis* objętej ochroną. Jest to gatunek związany z wilgotnymi, zatorfionymi łąkami, wymaga ochrony czynnej poprzez wykaszanie i odkrzaczanie siedlisk.

Teren objęty projektem planu rozpatrywany w kategorii vegetacji porostów objęty jest w większości IV strefą lichenoindykacyjną (część zachodnia to V strefa). W strefie IV korę drzew kolonizują porosty skorupiaste i łusieczkowate oraz gatunki o plechach listkowatych. Obfitsze i bardziej gatunkowo zróżnicowane występowania porostów listkowatych, a także pojedynczych plech krzaczkowatych dowodzi znacznej poprawy warunków bioekologicznych tej strefy. W strefie V występują gatunki porostów najmniej odpornych na skażenia powietrza.

Do terenów o znacznej aktywności biologicznej zaliczono tereny pokryte roślinnością wysoką – są to lasy, które cechuje mały stopień przekształcenia antropogenicznego. Udział terenów biologicznie czynnych jest tu bardzo wysoki i sięga 100%. Niewielkie fragmenty zajmują tereny pokryte roślinnością niską o średnim i niskim stopniu naturalności. Są to bardzo zróżnicowane formy roślinności trawiastej, obejmujące silnie przekształcone łąki, dawne pastwiska, trawniki w obszarach zabudowanych. Do obszarów cechujących się niskim stopniem aktywności biologicznej należą tereny zabudowy jednorodzinnej, gdzie proporcja terenów otwartych względem zabudowanych jest korzystniejsza dla warunków środowiska życia. Towarzysząca roślinność ogrodowa ozdobna lub użytkowa zajmuje 26-50%. Najniższy stopień aktywności biologicznej obejmuje tereny zabudowy ze znikomym udziałem roślinności w przedziale 0-25%. Niski udział terenów czynnych biologicznie powoduje, że tereny te stanowią swoiste bariery w łączności przyrodniczej.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku
(w rejonie ul. Daliowej i Leśna Polana)

Zdjęcie 1a, 1b, 1c, 1d i 1e Istniejące zbiorowiska leśne

Fot. Kamila Misiewicz, sierpień 2021 r.

powiązania przyrodnicze

Za zachodnią granicą opracowania, w odległości około 200 m znajduje się proponowany obszar do uznania za użytek ekologiczny (wg *Ekofizjografii Białegostoku*) na obszarze Lasu Solnickiego.

Obszar opracowania sąsiaduje za zachodnią granicą z Lasem Solnickim, który znajduje się w systemie przyrodniczym miasta Białegostoku wyznaczonym w *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Białegostoku*. To część pierścienia leśnego okalającego Białystok od południa. Jest to obszar zapewniający ochronę walorów

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku
(w rejonie ul. Daliowej i Leśna Polana)

przyrodniczych, prawidłowe funkcjonowanie przyrody, a także prawidłowe standardy zamieszkiwania w mieście. Jest naturalnym miejscem spontanicznego wypoczynku i rekreacji mieszkańców miasta.

Morfologiczna dolina rzeki Białej (która to sąsiaduje ze wschodnią stroną opracowania) stanowi główny, lokalny korytarz ekologiczny w skali miasta pomiędzy większymi jednostkami przyrodniczymi (Puszcza Knyszyńska i dolina Supraśli) ułatwiając wymianę gatunkową oraz zapewniając schronienie faunie bytującej w sąsiedztwie zurbanizowanej przestrzeni.

Powiązania ekologiczne następują pomiędzy podstawowymi elementami systemu przyrodniczego: otaczającą doliną rzeczną (przy wschodniej granicy opracowania) a pobliskimi kompleksami leśnymi. Znajdująca się w granicach opracowania powierzchnie zalesione podtrzymują ciągłość powiązań przyrodniczych z szerszym otoczeniem znajdującym się poza granicą planu. Takie lokalne korytarze, w tym również korytarze ekologiczne nieciągłe (stepping stones, siedliska pomostowe, występujące w postaci wysp środowiskowych, stopni przystankowych) są miejscem żerowania, rozrodu, schronienia, pożywienia dla wielu osobników. Jest to część systemu ekologicznego przyczyniająca się do zachowania równowagi przyrodniczej oraz trwałości procesów biologicznych. Takie naturalne związki mają ogromne znaczenie dla podtrzymania i odnawiania populacji zwierząt i roślin na terenie miasta. Tereny zielone, zadrzewione spełniają istotną rolę w kształtowaniu mikroklimatu na tym obszarze, stanowią duże bogactwo ekologiczne.

Zdjęcie 2a i 2b Sąsiedztwo obszaru objętego projektem planu z Lasem Solnickim

Fot. Kamila Misiewicz, sierpień 2021 r.

fauna

Fragment zachodniej części terenu występuje w zasięgu występowania jeża wschodniego *Erinaceus roumanicus*, który występuje powszechnie na terenie całego miasta za wyjątkiem ścisłego centrum. Nietrudno go zaobserwować, zwłaszcza wieczorami podczas żerowania, m.in. na łąkach, w ogrodach, w pobliżu zakrzaczeń i stert gałęzi. Wszystkie gatunki jeżowate *Erinaceidae* są objęte ochroną częściową zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. poz. 2183). W związku z powyższym zakazuje się m.in.: umyślnego zabijania, umyślnego okaleczania lub chwywania, umyślnego niszczenia ich form rozwojowych, niszczenia siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania, niszczenia, usuwania lub uszkodzenia jego schronień.

Obszary leśne, zadrzewione stwarzają szczególną możliwość sprzyjania dzikiemu życiu. Duża ilość zadrzewień, zakrzaceń i miejsc trudniej dostępnych dla ludzi stanowi schronienie dla wielu gatunków zwierząt, w tym ptaków. Obszary takie mają duże znaczenie dla różnorodności biologicznej miasta. Dodatkowo kwitnące drzewa i przydomowe kwiaty korzystnie wpływają na liczebność owadów błonkoskrzydłych (pszczoł, trzmieli, motyli) w mieście.

W sąsiadującym cieku za wschodnią granicą opracowania występuje wiele gatunków płazów m.in.: żaba moczarowa (*Rana arvalis*), ropucha szara (*Bufo bufo*), grzebiuszka ziemna (*Pelobates fuscus*), żaba trawna (*Rana temporaria*).

jakość powietrza

Klasyfikacja stref dla poszczególnych zanieczyszczeń, uzyskana w ocenie rocznej za 2018 rok (GIOŚ 2020) dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia ludzi przedstawia się dla Aglomeracji Białystok (kod strefy PL2001) następująco:

- z uwzględnieniem poziomów dopuszczalnych określonych dla SO₂, NO₂, PM₁₀, ołowiu w pyłe zawieszonym PM₁₀, benzenu, tlenku węgla oraz pyłu zawieszzonego PM_{2,5} - klasa wynikowa A,
- z uwzględnieniem poziomów docelowych określonych dla benzo(a)pirenu, arsenu, kadmu i niklu w pyłe zawieszonym PM₁₀ - klasa wynikowa A,
- z uwzględnieniem poziomu docelowego i długoterminowego dla ozonu – odpowiednio klasa A i D2.

Wyniki corocznych badań przeprowadzane od 2004 r. wykazują przekroczenia poziomów celów długoterminowych dla ozonu dla kryterium ochrona zdrowia. Ozon troposferyczny (przyziemny) jest zanieczyszczeniem wtórnym. Powstaje on w wyniku reakcji fotochemicznych tlenków azotu (spalanie paliw do celów komunikacyjnych i energetycznych) i lotnych związków organicznych (głównie nie spalone paliwo i rozpuszczalniki organiczne) i posiada zdolność przenoszenia się na duże odległości. Ozon jest silnym utleniaczem fotochemicznym, który powoduje poważne problemy zdrowotne, niszczy materiały i uprawy rolne. Narażenie człowieka na niewielkie podwyższone stężenia ozonu może prowadzić do reakcji zapalnych oczu, dróg oddechowych, a także zmniejszenia wydolności płuc. Jest powodem występowania objawów senności, bólu głowy i znużenia oraz powoduje spadek ciśnienia tętniczego krwi. Przy wyższych stężeniach występują objawy złego samopoczucia, nasilają się bóle głowy, rośnie pobudliwość, zmęczenie i wyczerpanie, objawy apatii.

Podwyższone wartości stężeń pyłu zawieszzonego PM₁₀ i PM_{2,5} występują w miesiącach zimowych. Można zatem założyć, że odpowiedzialna jest za nie przede wszystkim niska emisja z systemów grzewczych, związana z sektorem komunalno-bytowym. W ogrzewaniu indywidualnym, jako podstawowe paliwo używany jest węgiel, szczególnie ten o niskiej jakości, a jako źródło grzewcze używane są kotły o niskiej sprawności. W okresie zimowym częstym zjawiskiem są ponadto szczególnie niekorzystne scenariusze meteorologiczne, obejmujące cisze wiatrowe, niskie położenie warstwy inwersyjnej czy niż baryczne, utrudniające dyspersję zanieczyszczeń. Ponadto zauważa się wysokie stężenia pyłu zawieszzonego PM₁₀ i PM_{2,5} w okresie letnim – bliskie poziomu dopuszczalnego lub powyżej, co wskazuje na istotny udział komunikacji. W czasie letnich upałów, na skutek powstawania niekorzystnych warunków meteorologicznych spowodowanych brakiem konwekcji powietrza, mogą powstawać sytuacje smogowe, utrudniające przewietrzanie miasta i powodujące kumulację zanieczyszczeń.

Nadmierne zapylenie jest szkodliwe dla zdrowia. Pyły stanowią poważny czynnik chorobotwórczy ponieważ mogą powodować, np. podrażnienie naskórki i śluzówki, zapalenie górnych dróg oddechowych oraz wywoływać choroby alergiczne. Nie istnieje próg stężenia,

poniżej którego negatywne skutki zdrowotne wynikające z oddziaływania pyłów na zdrowie ludzi nie występują.

klimat

Klimat Białegostoku jest dość surowy z wyraźnym wpływem kontynentalizmu, co przejawia się ostrymi zimami oraz gorętszymi i bardziej suchymi latami. Białystok charakteryzuje się klimatem wyraźnie chłodniejszym od innych dzielnic nizinnych. Średnia temperatura w 2020 r. wyniosła 9,2 °C (GUS 2021). Okres wegetacyjny trwa 200 - 210 dni. Średnie roczne prędkości wiatru wynoszą około 2,4 m/s. Średnia suma rocznych opadów atmosferycznych na terenie Białegostoku w pięcioleciu 2016 - 2020 wyniosła 704 mm (GUS 2017 – 2021). W przebiegu rocznym opady letnie przeważają nad zimowymi.

Tereny z udziałem regeneracji powietrza to tereny leśne, pokryte drzewami i zaroślami. Dość korzystne warunki mikroklimatyczne panują również na terenach otwartych, pokrytych niską roślinnością. Charakteryzują je optymalne warunki termiczne i wilgotnościowe, dobre przewietrzanie i nasłonecznienie. Pozostała część obszaru to tereny utrudniające przewietrzanie. Główną przeszkodą dla przepływu powietrza są budynki o określonej wysokości oraz zgrupowania roślinności wypełniające przestrzeń między nimi. Im zabudowa jest bardziej zwarta, tym kluczowy proces klimatyczny w mieście - przewietrzanie - będzie bardziej utrudniony.

Przedmiotowy teren charakteryzuje się lokalnym topoklimatem wynikającym z obecności zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z ogrodami, warzywniakami, występowaniu zbiorowisk leśnych oraz sąsiedztwa kompleksu leśnego i sąsiedztwa doliny rzecznej z niską roślinnością. W dziedzinie kształtowania mikroklimatu miejskiego zieleń wpływa na regulację temperatury, nasłonecznienia i wilgotności.

Kompleksy leśne kształtują klimat poprzez wzrost magazynowanego opadu, wpływają na wielkość parowania, prędkość wiatru, grubość i czas zalegania pokrywy śnieżnej oraz dobowe i sezonowe wahania temperatury. Dzięki temu w lasach mamy specyficzny mikroklimat, gdzie amplitudy temperatur nie są duże. Z całego wachlarza tzw. funkcji pozaprodukcyjnych lasów, za najważniejszą należy uznać rolę ochronną i bioklimatyczną wobec miasta. Zieleń leśna, pochłaniając zanieczyszczenia chemiczne oraz zatrzymując zanieczyszczenia mechaniczne, spełnia rolę biologicznego filtra w stosunku do zanieczyszczeń powietrza. Las stanowią zaporę dla przesuwających się mas powietrza, zmniejsza prędkość wiatru. Kompleksy leśne mają największe znaczenie w produkcji tlenu i odświeżania powietrza.

promieniowanie elektromagnetyczne

Teren opracowania nie znajduje się w zasięgu znaczącego oddziaływania pól elektromagnetycznych od linii elektroenergetycznych wysokiego napięcia oraz stacji bazowych telefonii komórkowej. Najbliżej za wschodnią i południową granicą opracowania przebiega linia wysokiego napięcia 110 kV.

Poziom pól elektromagnetycznych w środowisku (tło elektromagnetyczne) na terenie Polski w miejscach dostępnych dla ludności utrzymuje się na niskim poziomie (0,48 V/m). Średnia arytmetyczna z uśrednionych wartości natężeń pól elektromagnetycznych w woj. podlaskim w centralnych dzielnicach lub osiedlach miast o liczbie mieszkańców przekraczającej 50 tys. wyniosła w 2020 r. – 0,47 V/m. W żadnym z badanych punktów na terenie Białegostoku nie odnotowano przekroczeń dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych, najwyższą wartością uzyskaną w punkcie pomiarowym było 1,23 V/m (wartość dopuszczalna to 7 V/m) (GIOŚ 2021).

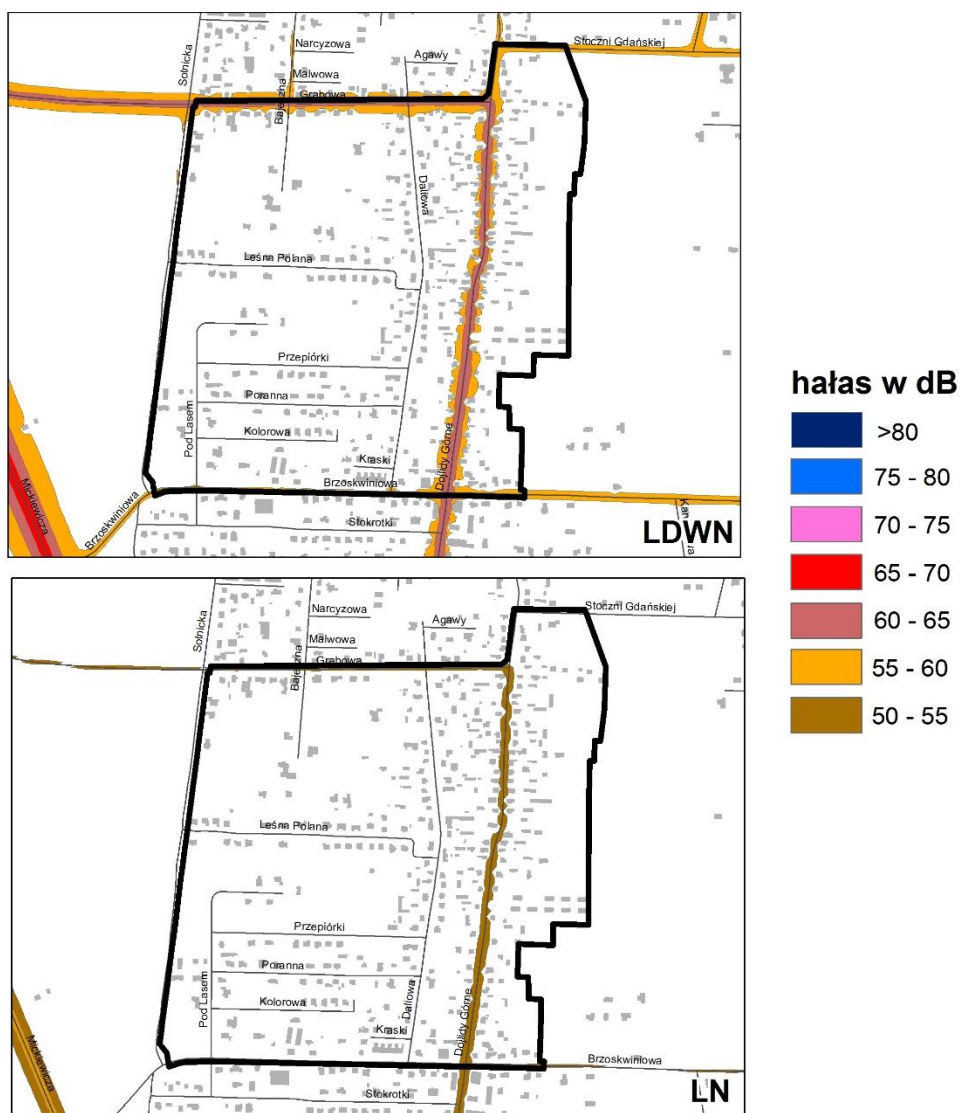
PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku
(w rejonie ul. Daliowej i Leśna Polana)

klimat akustyczny

Źródłem hałasu na obszarze opracowania jest przede wszystkim komunikacja samochodowa na ulicy Dojlidy Górne i ul. Grabowej. Ulice te nie powodują przekroczeń norm akustycznych. Na podstawie *Mapy akustycznej* z 2017 r. hałas na poziomie do 60 dB sięga do najbliższych zlokalizowanych wzdłuż tych ulic budynków. Zgodnie z obowiązującymi przepisami dopuszczalny poziom hałasu dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wynosi 64 dB. W porze nocnej poziom hałasu od wyżej wymienionych ulic zmniejsza się.

Obszar projektu zmiany planu nie znajduje się w zasięgu oddziaływania hałasu przemysłowego i kolejowego (*Mapa akustyczna* z 2017 r.). Oddziaływanie linii kolejowych ma całkowicie marginalne znaczenie pod względem charakterystyki akustycznej całego miasta.

Rysunek 5 Imisja hałasu komunikacyjnego L_{DWN} i L_N w obszarze projektu planu
źródło: *Mapa akustyczna miasta Białystok, 2017 r.*

dziedzictwo kulturowe oraz zabytki

W projekcie planu ustala się **strefę ochrony konserwatorskiej** obejmującą fragment obszaru dawnej wsi przy ul. Dojlidy Górne (części terenów o symbolach 2.4MN,U i 2.5MN,U).

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku
(w rejonie ul. Daliowej i Leśna Polana)

Obejmuje się ochroną budynek zabytkowy - dom z początku XX wieku, murowany, położony przy ul. Dojlidy Górne 90, **ujęty w gminnej ewidencji zabytków**, oznaczony odpowiednio na rysunku planu.

Obejmuje się ochroną niezabytkowe budynki, oznaczone odpowiednio na rysunku planu:

- 1) budynek przy ul. Dojlidy Górne 75;
- 2) budynek przy ul. Dojlidy Górne 75A;
- 3) budynek przy ul. Dojlidy Górne 76;
- 4) budynek przy ul. Dojlidy Górne 78;
- 5) budynek przy ul. Dojlidy Górne 79;
- 6) budynek przy ul. Dojlidy Górne 80;
- 7) budynek przy ul. Dojlidy Górne 82;
- 8) budynek przy ul. Dojlidy Górne 83;
- 9) budynek przy ul. Dojlidy Górne 85;
- 10) budynek przy ul. Dojlidy Górne 86;
- 11) budynek przy ul. Dojlidy Górne 87;
- 12) budynek przy ul. Dojlidy Górne 88;
- 13) budynek przy ul. Dojlidy Górne 89;
- 14) budynek przy ul. Dojlidy Górne 91;
- 15) budynek przy ul. Dojlidy Górne 93;
- 16) budynek przy ul. Dojlidy Górne 94;
- 17) budynek przy ul. Dojlidy Górne 95;
- 18) budynek przy ul. Dojlidy Górne 96;
- 19) budynek przy ul. Dojlidy Górne 97;
- 20) budynek przy ul. Dojlidy Górne 98;
- 21) budynek przy ul. Dojlidy Górne 99;
- 22) budynek przy ul. Dojlidy Górne 102;
- 23) budynek przy ul. Dojlidy Górne 103;
- 24) budynek przy ul. Dojlidy Górne 103A;
- 25) budynek przy ul. Dojlidy Górne 105;
- 26) budynek przy ul. Dojlidy Górne 106;
- 27) budynek przy ul. Dojlidy Górne 107;
- 28) budynek przy ul. Dojlidy Górne 108;
- 29) budynek przy ul. Dojlidy Górne 110;
- 30) budynek przy ul. Dojlidy Górne 112;
- 31) budynek przy ul. Dojlidy Górne 113;
- 32) budynek przy ul. Dojlidy Górne 117A;
- 33) budynek przy ul. Dojlidy Górne 118;
- 34) budynek przy ul. Dojlidy Górne 124;
- 35) budynek przy ul. Dojlidy Górne 125;
- 36) budynek przy ul. Dojlidy Górne 126;
- 37) budynek przy ul. Dojlidy Górne 128.

Obejmuje się **ochroną niezabytkowy** murowany budynek kaplicy z 1956 r. usytuowanej przy ul. Dojlidy Górne 90, oznaczony odpowiednio na rysunku planu.

Obejmuje się **ochroną niezabytkowe krzyże przydrożne**, oznaczone odpowiednio na rysunku planu.

- 1) krzyż zlokalizowany przy posesji przy ulicy Dojlidy Górne 63, w obrębie działki o nr ewid. 172/8;
- 2) krzyż zlokalizowany w północno - wschodniej części skrzyżowania ul. Brzoskwiniowej i Dojlidy Górne przy posesji Dojlidy Górne 133A w obrębie działki o nr ewid. 234/11.

5.2. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektu planu

Pozostawienie przedmiotowego terenu bez obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego spowoduje, że nie będzie możliwe określenie zasad kształtowania polityki przestrzennej i sposobu postępowania w sprawach przeznaczenia terenów na określone cele oraz ustalania zasad ich zagospodarowania i zabudowy. Ponadto, sytuacja taka utrudni kształtowanie ładu przestrzennego oraz ochronę środowiska.

W przypadku braku realizacji projektu planu nie uporządkowane zostaną zasady kształtowania zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w tym jej intensywności, parametrów i wskaźników zagospodarowania oraz układu komunikacyjnego. Nie określone zostałyby spójne zasady zagospodarowania terenów uwzględniających położenie w zewnętrznym obszarze miasta, charakteryzującym się układem przestrzennym typowym dla terenów podmiejskich, o niskiej intensywności zabudowy i wysokich walorach krajobrazowych, zgodnie z zasadami ładu przestrzennego i zrównoważonego rozwoju, a także określenia obsługi komunikacyjnej i infrastrukturalnej. W wyniku braku planu prawdopodobnie dotychczasowa większość gruntów leśnych, nadal pozostałaby gruntami leśnymi. Jednak niewykluczona jest presja poddania tych gruntów wycince, co często się zdarza przy terenach bardzo atrakcyjnych dla celów budownictwa mieszkaniowego. Projekt planu w ramach wspomagania systemu przyrodniczego wyznacza tereny do utrzymania i uzupełnień zieleni wysokiej, towarzyszącej zabudowie. W projekcie planu starano się uwzględnić kryteria zrównoważonego rozwoju, poprzez utrzymanie w możliwie jak największym stopniu cennej zieleni wysokiej oraz wprowadzenie możliwie jak największych obszarów biologicznie czynnych, nie blokujących jednocześnie rozwoju inwestycji.

6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM

Realizacja postanowień projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego będzie miała oddziaływanie lokalne, ograniczające się do granic jego terenu, nie wpłynie negatywnie na obszary Natura 2000 (znajdujące się poza granicami miasta) oraz inne formy ochrony przyrody położone najbliżej granic projektu planu, tj. Rezerwat Las Zwierzyniecki w odległości ok. 3 km na północny-zachód od analizowanego terenu oraz drzewa będące pomnikami przyrody znajdujące się poza opracowaniem.

Od strony wschodniej projekt planu graniczy z doliną cieku spod Dojlid Górnych, która to znajduje się w systemie przyrodniczym miasta Białegostoku wyznaczonym w *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Białegostoku*. Fragment doliny rzecznej znajduje się również w sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej za północną granicą opracowania. Ciek spod Dojlid Górnych uchodzi do rzeki Białej znajdującej się dalej na północ. Korytarz ekologiczny doliny Białej i jej dopływów stanowi w skali lokalnej najważniejszy ciąg ekologiczny za pośrednictwem, którego realizują się związki pomiędzy

Puszczą Knyszyńską, Stawami Dojlidzkimi i Doliną Supraśli. Odgałęzienia tego systemu pozwalają na wzajemne powiązania większych kompleksów leśnych i terenów otwartych na terenie miasta i poza nim. Te naturalne związki mają ogromne znaczenie dla podtrzymania i odnawiania populacji zwierząt i roślin na terenie miasta. Są to główne ostoje różnorodności biologicznej.

Za zachodnią granicą opracowania sąsiedztwo stanowi Las Solnicki, który znajduje się w systemie przyrodniczym miasta Białegostoku wyznaczonym w *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Białegostoku*. To część pierścienia leśnego okalającego Białystok od południa. Jest to obszar zapewniający ochronę walorów przyrodniczych, prawidłowe funkcjonowanie przyrody, a także prawidłowe standardy zamieszkiwania w mieście. Jest naturalnym miejscem spontanicznego wypoczynku i rekreacji mieszkańców miasta.

Pozostałe sąsiedztwo stanowi zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Wprowadzone ustalenia projektu planu będą stanowiły kontynuację na tym terenie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Zachowana zostanie również część zespołów zieleni wysokiej.

7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU PLANU W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY

W granicach projektu planu nie występują obszary lub obiekty podlegające ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Realizacja ustaleń projektu planu nie wpłynie negatywnie na obszary Natura 2000, najbliższe z nich są oddalone ok. 6 km od projektu planu w kierunku wschodnim: Puszcza Knyszyńska i Ostoja Knyszyńska (rys. 8). Należy nadmienić, że nie będą pod wpływem negatywnego oddziaływania zrealizowanych inwestycji w projekcie planu powierzchniowe formy ochrony przyrody na terenie Białegostoku (najbliżej granicy planu – Rezerwat Las Zwierzyniecki w odległości ok. 3 km na północny-zachód) oraz drzewa będące pomnikami przyrody poza opracowaniem.

Wprowadzenie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz obsługujących ją dróg na tereny dotychczas niezabudowane będzie się wiązało z przekształceniami w środowisku typowymi dla terenów nowych inwestycji w zakresie rzeźby, powierzchni biologicznie czynnych, klimatu, roślinności, krajobrazu, bioróżnorodności, zagrożeń odpadami czy zagrożeń hałasem. Wycięciu ulegnie część gruntów leśnych. W wyniku realizacji ustaleń planu, w skali całego miasta ulegnie zmniejszeniu udział gruntów leśnych.

W możliwie największym stopniu powinny zostać zachowane grunty leśne oraz grunty porośnięte roślinnością leśną niesklasyfikowane w ewidencji gruntów jako las, jednak pełniące wiele funkcji leśnych, co jest istotne z punktu widzenia zachowania różnorodności biologicznej i prowadzenia zrównoważonego rozwoju w mieście. Pozytywnym działaniem byłoby pozostawienie istniejących gruntów leśnych lub wkomponowanie tych terenów w nowe założenia zieleni przydomowej, jako urządzonej zieleni wysokiej. Takie wkomponowanie zadrzewień poprawiłoby estetykę i standardy zamieszkania. Skupiska drzew są jednym z czynników decydujących o komforcie życia w mieście, mającym jednocześnie istotny wpływ na samopoczucie i zdrowie mieszkańców. Spełniają szereg podstawowych funkcji ekologicznych, ochronnych i estetycznych niezbędnych człowiekowi: pochłaniają i neutralizują

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku
(w rejonie ul. Daliowej i Leśna Polana)

zanieczyszczenia, poprawiają mikroklimat miasta, regulują stosunki termiczno-wilgotnościowe, zapewniają cień, tworzą bariery ochronne tłumiące hałas, tworzą krajobraz miasta, zapewniają codzienny kontakt mieszkańców z naturą pozwalając zregenerować siły fizyczne i psychiczne. Bogate zespoły przyrodnicze pozwalają obcować na co dzień z przyrodą i odpoczywać na łonie natury. Są one ponadto siedliskiem wielu zwierząt. Walory krajobrazowe tego terenu powinny zostać zachowane.

Lasy, niezależnie od formy własności, są istotnym elementem stabilizacji klimatu globalnego oraz lokalnego. Dlatego należy promować działania wpisujące się w kierunek kompleksowego programu adaptacji lasów i leśnictwa do zmian klimatycznych. Lasy prywatne są potencjalnie znaczącą przestrzenią inwestycji zapobiegających powstawaniu lub minimalizacji negatywnych skutków zjawisk naturalnych: suszy, powodzi i podtopień przez rozwój systemów małej retencji, przeciwdziałających nadmiernej erozji gleb oraz wzmacniających odporność ekosystemów leśnych, zagrożonych postępującymi zmianami klimatu. Gospodarka leśna w tych lasach, w oparciu o uproszczone plany urządzania lasów (UPUL), z uwzględnieniem aspektów ochronnych i rozwojowych, ma znamiona gospodarki trwale zrównoważonej, będącej pochodną ustrojowej zasady zrównoważonego rozwoju, uregulowanej w przepisach Konstytucji RP.

Zdrowy las w tzw. sile wieku ma ogromne znaczenie dla klimatu. Dlatego bardzo ważnym aspektem jest dbanie o już istniejące nasadzenia i ograniczenie zbędnej wycinki drzew. Dbanie o strukturę funkcjonalno-przestrzenną, utrzymanie w planowaniu przestrzennym priorytetu ochrony lokalnych wartości środowiskowych, uwzględnienie zachowania terenów zieleni to działania mogące obniżyć podatność miasta na zjawiska klimatyczne przy zmieniających się warunkach klimatycznych. Tereny zieleni pełnią nadrzędne funkcje przyrodnicze, głównie klimatyczną, hydrologiczną i biologiczną oraz podporządkowane im funkcje pozaprzyrodnicze, w tym wypoczynkową, estetyczną czy mieszkaniową. Niestety obserwowana jest stała presja na tereny i sukcesywne osłabianie sprawności systemu przyrodniczego miasta poprzez wprowadzanie zabudowy oraz niewystarczającą ochronę istniejących zasobów terenów zielonych. Dlatego w planie powinno się w maksymalny sposób wykorzystać istniejące naturalne kompleksy zieleni wysokiej w kształtowaniu zieleni tej części osiedla.

W ogólnym ujęciu urbanistycznym prywatne i publiczne tereny zieleni mogą łącznie tworzyć zielone łańcuchy. Które mogą pozytywnie wpływać na ogólną estetykę miasta, ale również na jego klimat i przyrodę. Niewątpliwie zieleń w mieście odgrywa bardzo ważną rolę, a jej obecność (lub jej brak) bezpośrednio wpływa na życie mieszkańców. Naszym obowiązkiem jest więc nie tylko dbać o istniejące tereny zieleni, ale również inicjować i wspierać powstawanie nowych, także tych najmniejszych. Drzewa przeciwdziałają miejskim wyspom ciepła, dają cień, obniżają temperaturę w upalne dni i oczyszczają powietrze. Warto je sadzić, chronić oraz o nie dbać.

Prywatne lasy w granicach projektu planu pełnią funkcję krajobrazotwórczą, predysponowane są do włączenia ich w system zieleni osiedlowej. Należałoby zachować ciągłość powiązań przestrzennych w ramach systemu przyrodniczego istniejących zbiorowisk leśnych z sąsiadującym za zachodnią granicą Lasem Solnickim. Ważne jest kształtowanie zagospodarowania w sposób umożliwiający migrację drobnej fauny. Zrozumienie sieci powiązań w przyrodzie pozwala na zrozumienie, a właściwie na przypomnienie sobie, że jesteśmy integralną częścią ekosystemu i że przyroda nie może być traktowana jedynie jako tło do realizacji naszych działań i ambicji. Taka antropocentryczna perspektywa może mieć bowiem tragiczne skutki, których konsekwencje poniosą najbliższe nam osoby – nasze dzieci, wnuki i kolejne pokolenia.

Ważne jest zachowanie w największym stopniu powiązań ekologicznych znajdujących się w granicach projektu planu obszarów leśnych z pobliskim kompleksem leśnym Lasem Solnickim. Potrzeba ekologicznych połączeń jest fundamentalną zasadą w planowaniu przestrzennym. Niezbędne jest łączenie izolowanych fragmentów naturalnego środowiska, oraz co najważniejsze utrzymanie już istniejących połączeń pomiędzy zachowanymi płatami naturalnego środowiska.

Pozwala to utrzymać gatunki i ekologiczne procesy. Im takie lokalne korytarze są szersze, lub im większe są stopnie przystankowe – tym lepiej wypełniają swoje funkcje, ponieważ jest w nich miejsce na większe zróżnicowanie środowiska, zespołów i zbiorowisk roślinnych, mniejszy wpływ i zaburzenia pochodzące z otaczających je środowisk zmienionych przez człowieka. Takie mało zmienione środowiska leśne pełnią także funkcję rekreacyjną.

Zagrożeniem dla środowiska wpływającym niekorzystnie na wody gruntowe i gleby są zlokalizowane, głównie przy zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej bezodpływowe zbiorniki podziemne na ścieki, tzw. szamba (zwłaszcza w przypadku ich nieszczelności bądź innych niedociągnięć w budowie). Ścieki z opróżniania szamba lub przesiąki do gruntu w przypadku posiadania nieszczelnych szamb mogą grozić zanieczyszczeniem bakteriologicznym i chemicznym gleby oraz wody. Ścieki odprowadzane z gospodarstw domowych oprócz znacznej ilości wody zawierają odchody, resztki pożywienia, mydła i środki piorące, detergenty, papier toaletowy, niekiedy również błoto, piasek, kawałki ścierek czy gąbek. W tym wszystkim jest duża ilość fermentujących substancji organicznych, bakterii, wirusów chorobotwórczych. Ścieki szybko ulegają więc procesowi fermentacji, jednocześnie błyskawicznie rozwijają się w nich szkodliwe dla zdrowia mikroorganizmy oraz pasożyty. Szambo musi być całkowicie szczelne, aby nie wystąpił wyciek nieczystości do gruntu i nie doszło do zanieczyszczenia wód gruntowych. Niezbędne jest szybkie objęcie przedmiotowego terenu scentralizowanym systemem gospodarki wodno – ściekowej.

8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA PLANU

Generalną zasadą zagospodarowania przestrzennego jest zrównoważony rozwój.

W ustaleniach zawartych w projekcie planu zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju:

- uwzględniono wymagania ochrony środowiska,
- uwzględniono wyniki monitoringu środowiska, w szczególności w zakresie powietrza, wód i hałasu,
- uwzględniono zespoły zieleni wysokiej.

Podczas opracowywania projektu planu wzięto pod uwagę programy i plany o zasięgu miejskim, wojewódzkim i krajowym (uwzględniające wytyczne międzynarodowe i wspólnoty Unii Europejskiej) odnoszące się do jego zakresu oraz dane wynikające z monitoringu środowiskowego.

Głównym celem sporządzenia i wdrożenia *Programu ochrony powietrza dla aglomeracji białostockiej* jest przywrócenie naruszonych standardów jakości powietrza poprzez dotrzymanie poziomów dopuszczalnych pyłu zawieszonego PM₁₀ i PM_{2,5} oraz poziomu docelowego B(a)P. Wpłyne to na poprawę warunków życia mieszkańców, podwyższenie standardów cywilizacyjnych oraz lepszą jakość życia w aglomeracji. Realizacja zadań wynikających z *Programu ochrony powietrza* ma na celu zmniejszenie stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu w danej strefie do poziomów dopuszczalnych/docelowych i utrzymywania ich na takim poziomie. W następstwie w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zostały uwzględnione ustalenia umożliwiające ograniczenie emisji pyłu zawieszonego PM₁₀, PM_{2,5} oraz benzo(a)pirenu, poprzez działania takie jak:

- stosowanie wskaźników powierzchni biologicznie czynnej towarzyszącej zabudowie,

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku
(w rejonie ul. Daliowej i Leśna Polana)

- pozostawienie zespołów zieleni wysokiej,
- ustalenie stosowania lokalnych lub indywidualnych źródeł ciepła wytwarzanego w procesach:
 - a) przetwarzania energii elektrycznej,
 - b) odzyskiwania energii (solarnej, gruntowej, wodnej lub zawartej w innych nośnikach),
 - c) spalania gazów opałowych, olejów opałowych niskosiarkowych,
 - d) wykorzystania ciepła z ogólnomiejskich sieci ciepłowniczych wodnych i parowych zlokalizowanych poza granicami planu.
- dopuszczeniu stosowania innych systemów i czynników służących do przesyłania energii,
- dopuszczeniu stosowania indywidualnych źródeł ciepła, o mocy nie większej niż 30 kW, wytwarzanego w procesie spalania paliw stałych.

Celem Dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku jest zdefiniowanie wspólnego podejścia do unikania, zapobiegania lub zmniejszania szkodliwych skutków narażenia na działanie hałasu, w tym jego dokuczliwości, w oparciu o ustalone priorytety. W tym celu wykorzystano *Mapę akustyczną miasta Białystok* z 2017 r. oraz *Program ochrony środowiska przed hałasem dla miasta Białegostoku* z 2018 r. W projekcie planu ustalono odnośnienie hałasu w środowisku zgodnie z obowiązującymi przepisami w stosunku do terenów zabudowy mieszkaniowo – usługowej oraz terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Wobec tego spełniono przesłanki z *Programu ochrony środowiska przed hałasem dla miasta Białegostoku* odnośnie zmniejszenia skali narażenia mieszkańców miasta na ponadnormatywny poziom hałasu emitowanego przez środki transportu i sektor gospodarczy.

W związku z zabezpieczeniem społeczeństwa przed nadmiernym promieniowaniem elektromagnetycznym ustalono obsługę łączności telefonii bezprzewodowej z istniejących stacji bazowych telefonii cyfrowej zlokalizowanych poza obszarem opracowania oraz projektowanych stacji bazowych telefonii cyfrowej. Ustalono lokalizację masztów antenowych wyłącznie na budynkach.

Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły obejmuje działania zmierzające do spełnienia celów *Ramowej Dyrektywy Wodnej 2000/60/WE* w zakresie osiągnięcia i utrzymania dobrego stanu wód: przez wody powierzchniowe dobrego stanu chemicznego i ekologicznego, natomiast przez wody podziemne dobrego stanu chemicznego i ilościowego. *Plan* ten stanowi fundament podejmowania decyzji mających wpływ na stan zasobów wodnych oraz zasady gospodarowania wodami w przyszłości. Analizowany teren należy do zlewni rzeki Białej, a docelowo do obszaru dorzecza Wisły. Pozostawione wszelkie powierzchnie biologicznie czynne, zespół zieleni wysokiej będą spowalniały odpływ powierzchniowy oraz poprawiały bilans wodny zlewni. Infiltracja, czyli wsiąkanie wód do gruntu, jest najprostszym sposobem zagospodarowania wód deszczowych w miejscu powstania opadu i zasilania wód gruntowych. Wspomoże to proces podczyszczania wód opadowych oraz zapewni prawidłowy obieg wody w przyrodzie. Nie przewiduje się negatywnych oddziaływań antropogenicznych w zlewni mających wpływ na wody podziemne.

Cele zawarte w *Krajowym programie oczyszczania ścieków komunalnych* dążą do poprawy jakości wód poprzez m.in. wyposażenie aglomeracji w system kanalizacyjny. Realizacja celów *KPOŚK* jest przyjazna środowisku ze względu na zamierzenia i bezpośrednią realizację wymagań ochrony środowiska poprzez np. zwiększenie dostępności usług kanalizacyjnych (rozbudowa sieci kanalizacyjnej) i poprawę warunków sanitarnych ludności. W projekcie planu ustalono, ogólnomiejską sieć kanalizacji sanitarnej podstawowym systemem odprowadzenia ścieków komunalnych. Dopuszczono odprowadzenie ścieków do tymczasowych zbiorników bezodpływowych funkcjonujących do czasu powstania możliwości podłączenia do ogólnomiejskiej kanalizacji sanitarnej.

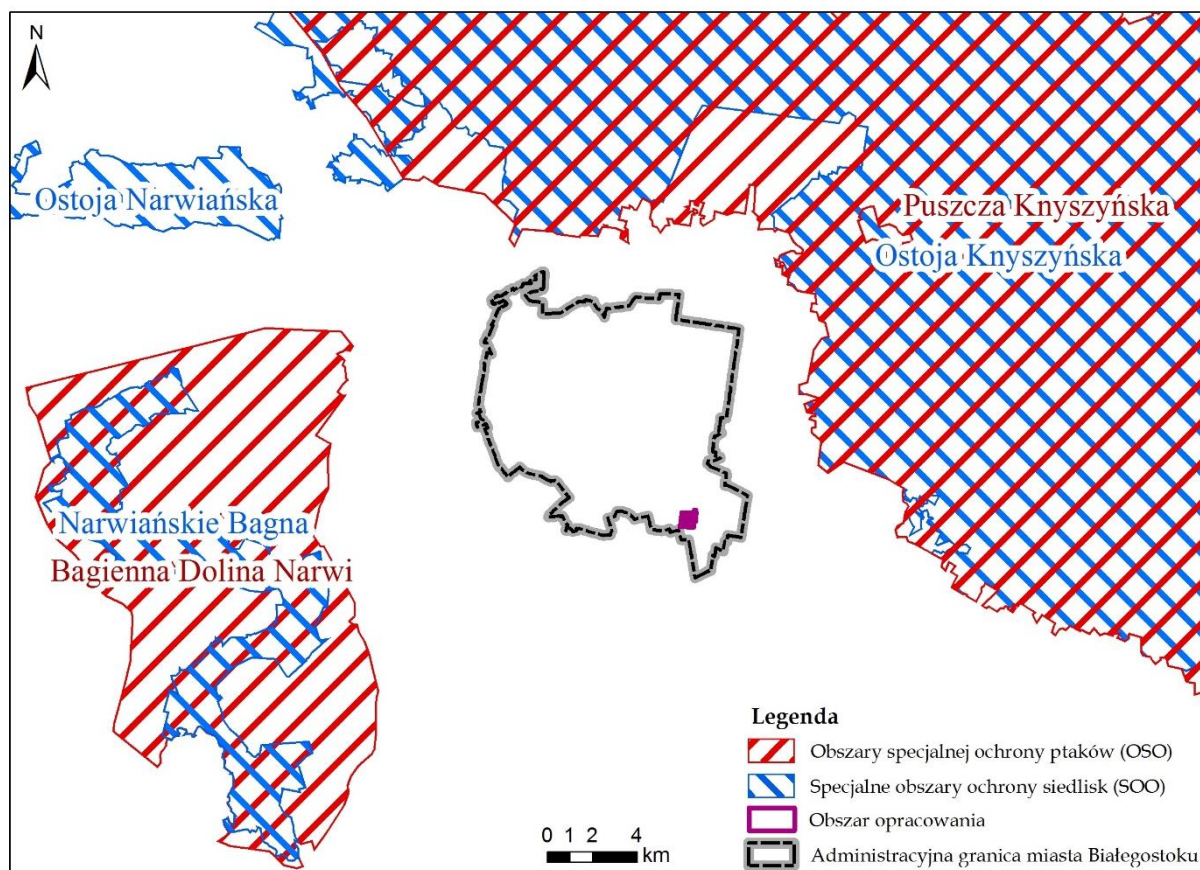
Założenia projektu planu przy uwzględnieniu działań w *Planie Adaptacji Miasta Białystok do zmian klimatu do roku 2030* przekładają się na osiągnięcie celu głównego *Strategicznego*

planu adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030, jakim jest zapewnienie zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmian klimatu. Nie przewiduje się, by zamierzenia projektu planu miejscowego wpłynęły na zmianę klimatu.

W projekcie planu wskazano wiele ustaleń zmierzających do adaptacji do zmian klimatu. Wskazano częściową ochronę lokalnych wartości środowiskowych – zespołów zieleni wysokiej, które to pełnią wiele funkcji, w tym przyrodniczą, klimatyczną, hydrologiczną. Ustalano zostały również na poszczególnych terenach odpowiednie wskaźniki powierzchni biologicznie czynnych. Zapisy te ograniczą negatywne skutki susz i powodzi. Ponadto dostosowano ustalenia dotyczące zapotrzebowania na energię elektryczną, jak i ciepłą przy wykorzystaniu odnawialnych źródeł energii. Powyższe ustalenia są zgodne z celami zawartymi w SPA2030 by uwzględniać zmiany klimatyczne dla miast poprzez m.in. adaptację instalacji sanitarnych i sieci kanalizacyjnych do zwiększonych opadów nawałnych, małą retencję miejską oraz zwiększenie obszarów terenów zieleni i wodnych w mieście, wymianę szczelnych powierzchni gruntu na przepuszczalne.

9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE PROJEKTU PLANU, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE NA ŚRODOWISKO

Biorąc pod uwagę lokalizację (rys. 8) najbliższych względem położenia opracowywanego planu obszarów Natura 2000 – Puszcze Knyszyńską (kod PLB200003), Ostoję Knyszyńską (kod PLH200006), ich zadanie ochronne a także cel i geograficzny zasięg projektu planu, nie przewiduje się negatywnych oddziaływań omawianego terenu na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów.

Rysunek 6 Lokalizacja projektu planu względem najbliższych form ochrony przyrody

Realizacja ustaleń projektu planu nie spowoduje zanieczyszczenia wód, fragmentacji obszarów leśnych oraz przesuszenia terenów podmokłych i zaniku siedlisk łągowych, torfowiskowych i źródłkowych w obszarze Ostoi Knyszyńskiej jako specjalnego obszaru ochrony siedlisk (SOO). Ponadto nie wpłynie na zwiększenie presji turystyczno-rekreacyjnej i zanieczyszczenie wód będących głównymi zagrożeniami na terenie Puszczy Knyszyńskiej będącej obszarem specjalnej ochrony ptaków (OSO), której zadaniem jest ochrona przestrzeni życiowej ptaków, rozumiana głównie jako zachowanie krajobrazu leśnego Puszczy Knyszyńskiej oraz zachowanie bądź odtworzenie niektórych elementów tego krajobrazu.

W związku z powyższym, w dalszej części rozdziału odniesiono się jedynie do środowiska w zasięgu terenu objętego projektem planu. Wpływ realizacji ustaleń planu na poszczególne elementy środowiska będzie różny w poszczególnych etapach inwestycyjnych.

Tabela 2 Wpływ realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska

Elementy środowiska	Sposób oddziaływania	Typ oddziaływań ¹⁾
Różnorodność biologiczna	zachowanie części istniejących zespołów zieleni wysokiej oraz pojedynczych wartościowych drzew i wkomponowanie w przyszłe zagospodarowanie terenu,	+ D B
	zachowanie ciągłości powiązań ekologicznych wyznaczonych obszarów zieleni wysokiej z Lasem Solnickim,	+ D B
	zmiana części dotychczasowych zbiorowisk leśnych na tereny zabudowane, utwardzone,	- D S B

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku
(w rejonie ul. Daliowej i Leśna Polana)

Elementy środowiska	Sposób oddziaływania	Typ oddziaływań ¹⁾
	zmiana przeznaczenia terenu leśnego na cele nieleśne,	- D S B
Zwierzęta	umożliwienie dalszego bytowania (ewentualnie gniazdowania) zwierząt na obszarach z zachowanym drzewostanem,	+ D B
	na terenach z zachowanymi zespołami zieleni wysokiej kształtowanie zagospodarowania w sposób umożliwiający migrację drobnej fauny poprzez m.in. stosowanie punktowego fundamentowania,	
Ludzie	spalanie paliw do celów komunikacyjnych wpływa na powstawanie ozonu troposferycznego oraz zwiększenie zanieczyszczeń pyłowych i gazowych w powietrzu mających wpływ na zdrowie ludzi,	- W B D
	wprowadzenie udziału powierzchni biologicznie czynnej na terenie przeznaczonym pod zabudowę	+ D S B
	wprowadzenie klasyfikacji obszarów planistycznych ze względu na dopuszczalny poziom hałasu w środowisku zgodnie z obowiązującymi przepisami	+ D S B/P
	stosowanie scentralizowanego systemu ogrzewania budynków lub proekologicznych nośników energii zapewni odpowiednią jakość powietrza,	+ D S B
Rośliny	zmiana części dotychczasowych zbiorowisk na tereny przeznaczone pod zabudowę,	- D S B
	w zakresie kształtowania zieleni zagospodarowanie zielenią w formie kompozycji wielostopniowej (drzew, krzewów i roślin okrywowych)	+ D S B
	zachowanie i uzupełnienie części istniejących zespołów zieleni wysokiej oraz pojedynczych wartościowych drzew i wkomponowanie w przyszłe zagospodarowanie terenu,	+ D B
	zachowanie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej na terenach planistycznych,	+ D S B
Woda	spływy i infiltracja zanieczyszczonych wód opadowych z powierzchni utwardzonych, parkingów terenowych,	- D S B/P
	gromadzenie ścieków w zbiornikach podziemnych (szambach) do czasu budowy kanalizacji sanitarnej,	- K/S Ch B/P
	zapewnienie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej ułatwiającej wsiąkanie wód opadowych zapewniającej prawidłowy obieg wody w przyrodzie,	+ D S B
	kształtowanie rzeźby terenu umożliwiające retencjonowanie wód opadowych z wykorzystaniem takich form jak: niecki chłonne, oczka wodne, skupiska roślinności i inne,	+ D S B
Powietrze	emisja zanieczyszczeń z indywidualnych źródeł ciepła (głównie spalania paliw stałych) oraz z ruchu pojazdów,	- D S B W
	ustalenie zaopatrzenia poprzez stosowanie lokalnych lub indywidualnych źródeł ciepła wytwarzanego w procesach proekologicznych oraz wykorzystania ciepła z ogólnomiejskich sieci ciepłowniczych wodnych i parowych,	+ D S B
	kształtowanie zieleni przyulicznej,	+ D S B
Powierzchnia ziemi	kształtowanie powierzchni terenu podczas etapu budowy,	- D/S S B
	wzrost udziału powierzchni zainwestowanych	- D S B
	ograniczona powierzchnia zabudowy	+ D S B
	zachowanie minimalnej powierzchni terenów biologicznie czynnych,	+ D S B
	zmiana przeznaczenia terenu leśnego na cele nieleśne,	- D S B
Krajobraz	kształtowanie krajobrazu terenów zurbanizowanych z uporządkowaną zabudową mieszkaniową jednorodziną oraz usługową przy wykorzystaniu zespołów zieleni wysokiej, a także ochrony wartościowego drzewostanu,	+ D S B
	zmniejszenie ilości powierzchni leśnych na rzecz utwardzonych	- D S B
Klimat	zachowanie części zespołów zieleni wysokiej wpłynie lokalnie w sposób	+ D/Sr B

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
 projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku
 (w rejonie ul. Daliowej i Leśna Polana)

Elementy środowiska	Sposób oddziaływania	Typ oddziaływań ¹⁾
	korzystny na mikroklimat i cyrkulację powietrza, zmiana klimatu lokalnego wynikająca ze zwiększenia terenów zabudowanych,	- D S B
Zasoby naturalne	wyłączenie części terenu pod zabudowę z powierzchni leśnej, biologicznie czynnej,	- K/S S B
	zasolenie gleby powodowane usuwaniem śliskości w okresie zimowym,	- S S B/P
	zachowanie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej, ograniczona powierzchnia zabudowy,	+ D S B + D S B
Zabytki	ochrona budynku ujętego w gminnej ewidencji zabytków, fragmentu obszaru objętego strefą ochrony konserwatorskiej oraz objęcie ochroną nie zabytkowych budynków,	+ S B
Dobra materialne	dostosowanie ustaleń do potrzeb społecznych.	+ S B

¹⁾ Typy oddziaływań na środowisko:

D – długoterminowe, Śr – średnioterminowe, K – krótkoterminowe, Ch - chwilowe, S – stałe, B – bezpośrednie, P – pośrednie, W – wtórne,
 „+” - pozytywne, „-” – negatywne

Oddziaływanie skumulowane na środowisko wynikające z realizacji ustaleń projektu planu wystąpi na etapie inwestycyjnym lokalnie poprzez zwiększenie poziomu hałasu, ilości zanieczyszczeń spalinami oraz zanieczyszczenie gruntu produktami ropopochodnymi z ciężkiego sprzętu budowlanego. Ze względu na proponowany rodzaj i skalę inwestycji zawartą w projekcie planu, uciążliwości te będą krótko- bądź średnioterminowe (prowadzone w ściśle określonym czasie).

Omawiany miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego wyznacza ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć. W chwili obecnej niemożliwe jest bardziej szczegółowe określenie ram dla późniejszej realizacji przedsięwzięć. Wymaga to szerszego rozpatrzenia podczas poddania inwestycji ocenie oddziaływania na środowisko, przy wydaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia. Podczas tej procedury uwzględni się wpływ danej inwestycji na poszczególne elementy środowiska i wyeliminowanie zagrożeń. Projekt planu jest w tym względzie zbyt ogólny nie określając bliżej charakteru inwestycji.

10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU

W związku z informacjami przedstawionymi we wcześniejszych rozdziałach, w dalszej części pracy odniesiono się jedynie do środowiska w zasięgu terenu objętego projektem planu.

10.1. Ustalenia projektu planu ograniczające lub eliminujące negatywny wpływ na środowisko, w tym na zdrowie i życie ludzi

w zakresie kształtowania terenów zieleni:

- w zakresie kształtowania zieleni ustala się:
 - zagospodarowanie zielenią w formie kompozycji wielostopniowej (drzew, krzewów i roślin okrywowych),
 - maksymalne wkomponowanie istniejących drzew i naturalnych kompleksów zieleni wysokiej w zagospodarowaniu zieleni towarzyszącej zabudowie mieszkaniowej,
 - kształtowanie rzeźby terenu umożliwiające retencjonowanie wód opadowych z wykorzystaniem takich form jak: niecki chłonne, oczka wodne, skupiska roślinności i inne;
 - w przypadku budowy parkingów (nie dotyczy parkingów w drogach publicznych) – zagospodarowanie terenu z uwzględnieniem zieleni wysokiej w proporcji co najmniej 1 drzewo na 5 miejsc postojowych w obrębie parkingu lub po jego obrysie,
 - zagospodarowanie zielenią w pasach drogowych ulic z zastosowaniem gatunków drzew i krzewów odpowiednich do nasadzeń przyulicznych pod względem estetyki i odporności, w miejscach wolnych od infrastruktury technicznej oraz z zachowaniem zasad bezpieczeństwa ruchu drogowego i pieszych,
- w ramach ochrony lokalnych wartości przyrodniczych na częściach terenów z istniejącymi zespołami zieleni wysokiej do zachowania oznaczonych odpowiednio na rysunku planu:
 - a) ustala się:
 - utrzymanie i ochronę istniejących zespołów zieleni wysokiej oraz jej uzupełnienie,
 - wkomponowanie istniejącego drzewostanu w projektowane zagospodarowanie z przeznaczeniem pod zieleń urządzoną, kształtując ją wielopiętrowo o wysokim stopniu bioróżnorodności,
 - zachowanie ciągłości powiązań ekologicznych wyznaczonych zespołów z Lasem Solnickim pełniących funkcję klimatyczną, hydrologiczną i biologiczną,
 - kształtowanie zagospodarowania w sposób umożliwiający migrację drobnej fauny poprzez m.in. stosowanie punktowego fundamentowania,
 - wprowadzenie nowych nasadzeń drzew, krzewów i roślinności z uwzględnieniem warunków siedliskowych;
 - b) dopuszcza się lokalizację: niezbędnych dojazdów o nawierzchniach przepuszczalnych o szerokości maksimum 3 m; niezbędnych dojeżdż o nawierzchniach przepuszczalnych o szerokości maksimum 1 m; elementów małej architektury; niezbędnej infrastruktury technicznej;
 - c) zakazuje się budowy budynków,
 - d) dopuszcza się wycinkę ze względu na konieczność realizacji dojeżdż i dojazdów, infrastruktury technicznej oraz zagrożenie ludzi lub mienia.
- w odniesieniu do drzew wartościowych wskazanych do zachowania, oznaczonych odpowiednio na rysunku planu:
 - ustala się utrzymanie terenu biologicznie czynnego wokół pnia, a w przypadku braku takiej możliwości, stosowanie nawierzchni przepuszczalnych,
 - ustala się wkomponowanie w docelowe zagospodarowanie działki budowlanej,
 - dopuszcza się wycinkę ze względu na konieczność realizacji sieci i elementów infrastruktury technicznej i komunikacyjnej oraz zagrożenie ludzi lub mienia,
- na części terenów o symbolach: 2.5MN,U, 3.12MN, 3.13MN wyznaczonych linią wydzielenia wewnętrznego „A” zakazuje się kondygnacji podziemnych,
- w zależności od przeznaczenia terenu w projekcie planu ustala się minimalną powierzchnię biologicznie czynną:

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku
(w rejonie ul. Daliowej i Leśna Polana)

- min. 50 % na terenie o symbolu 1U,
- na terenach o symbolach od 2.1MN,U do 2.6MN,U:
 - a) minimum 70% - na terenie 2.1MN,U,
 - b) minimum 10% - na terenie 2.5MN,U na części terenu wyznaczonej linią wydzielenia wewnętrznego „A”,
 - c) minimum 40% - na pozostałych terenach w zabudowie mieszkaniowej,
 - d) minimum 30% - na pozostałych terenach w zabudowie usługowej i usługowo-mieszkaniowej,
- na terenach o symbolach od 3.1MN do 3.13MN:
 - a) minimum 20% - na części terenów o symbolach 3.12MN i 3.13MN wyznaczonych liniami wydzielenia wewnętrznego „A”,
 - b) minimum 70% - na części terenów o symbolach od 3.1MN do 3.4MN wyznaczonych liniami wydzielenia wewnętrznego „B”,
 - c) minimum 40% - na pozostałej części terenów.

w zakresie ochrony powietrza oraz klimatu:

- ustala się stosowanie lokalnych lub indywidualnych źródeł ciepła, wytwarzanego w procesach:
 - przetwarzania energii elektrycznej,
 - odzyskiwania energii (solarnej, gruntowej, wodnej lub zawartej w innych nośnikach),
 - spalania gazów opałowych, olejów opałowych niskosiarkowych,
 - wykorzystania ciepła z ogólnomiejskich sieci ciepłowniczych wodnych i parowych zlokalizowanych poza granicami planu;
- dopuszcza się stosowanie innych ogólnomiejskich systemów i czynników służących do przesyłania energii,
- dopuszcza się stosowanie indywidualnych źródeł ciepła, o mocy nie większej niż 30 kW, wytwarzanego w procesie spalania paliw stałych,
- ustala się zaopatrzenie projektu planu w energię elektryczną i sieć gazową.

w zakresie ochrony wód powierzchniowych i gruntowych (oraz pośrednio podziemnych):

- w zakresie zaopatrzenia w wodę ustala się ogólnomiejską sieć wodociągową jako podstawowy system zaopatrzenia w wodę,
- dopuszcza się zaopatrzenie w wodę z innych systemów wodociągowych, spełniających warunki dotyczące zbiorowego zaopatrzenia w wodę,
- dopuszcza się korzystanie z własnych ujęć wody, zgodnie z zasadami zawartymi w przepisach Prawa wodnego,
- ustala się ogólnomiejską sieć kanalizacji sanitarnej jako podstawowy system odprowadzenia ścieków komunalnych,
- dopuszcza się odprowadzenie ścieków do tymczasowych zbiorników bezodpływowych funkcjonujących do czasu powstania możliwości podłączenia do ogólnomiejskiej kanalizacji sanitarnej,
- dopuszcza się odprowadzenie ścieków do innych systemów kanalizacji sanitarnej, spełniających warunki dotyczące zbiorowego odprowadzania ścieków, określone w przepisach o zbiorowym odprowadzeniu ścieków,
- ustala się następujące odbiorniki wód opadowych i roztopowych:
 - a) grunt, przy wykorzystaniu systemów retencji wodnej,

- b) rzekę Białą, zlokalizowana poza granicami planu, za pośrednictwem sieci kanalizacji deszczowej, drenażowej, cieków i rowów,
- dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych i roztopowych do lokalnych lub indywidualnych systemów odprowadzania wód opadowych.

w zakresie ochrony przed hałasem i polami elektromagnetycznymi:

- ustala się dopuszczalny poziom hałasu w środowisku:
 - na terenie oznaczonym symbolem 1U dopuszczalnego poziomu hałasu nie ustala się, z zastrzeżeniem:
 - a) w przypadku realizacji usług z zakresu oświaty – jak dla budynków związanych ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży,
 - b) w przypadku realizacji usług z zakresu opieki społecznej – jak dla budynków domów opieki społecznej,
 - na terenach oznaczonych symbolami od 2.1MN,U do 2.6MN,U - jak dla terenów zabudowy mieszkaniowo – usługowej,
 - na terenach oznaczonych symbolami: od 3.1MN do 3.13MN - jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- ustala się obsługę łączności telefonii bezprzewodowej – z istniejących stacji bazowych telefonii cyfrowej zlokalizowanych poza obszarem opracowania oraz projektowanych stacji bazowych telefonii cyfrowej,
- ustala się lokalizację masztów antenowych wyłącznie na budynkach.

w zakresie gospodarki odpadami:

- ustala się prowadzenie zagospodarowania odpadów w oparciu o plan gospodarki odpadami,

Na terenie objętym projektem planu ustala się ograniczenie wysokości budynków, budowli, obiektów małej architektury oraz instalacji i urządzeń technicznych, w tym zlokalizowanych na dachach budynków – do rzędnej 196 m n.p.m.

10.2. Ocena skuteczności wprowadzonych rozwiązań ograniczających lub eliminujących negatywne oddziaływanie realizacji ustaleń projektu planu na środowisko, w tym na zdrowie i życie ludzi

Urbanizacja w ujęciu przestrzennego rozwoju miasta jest zjawiskiem naturalnym. W związku z tym przekształcenia zmierzające do zmiany zagospodarowania poszczególnych terenów na obszarze miasta są nieuniknione. Wzorami przyrodniczymi jak i krajobrazowymi tego terenu jest istniejąca zieleń wysoka. W przedmiotowym projekcie planu starano się uwzględnić kryteria zrównoważonego rozwoju, poprzez utrzymanie w możliwie jak największym stopniu cennej zieleni wysokiej oraz wprowadzenie możliwie jak największych obszarów biologicznie czynnych, nie blokujących jednocześnie rozwoju inwestycji.

W ramach ochrony lokalnych wartości przyrodniczych na częściach terenów z istniejącymi zespołami zieleni wysokiej ustalono utrzymanie i ochronę istniejących zespołów zieleni wysokiej oraz jej uzupełnienie. Istniejący drzewostan zostanie wkomponowany w projektowane zagospodarowanie z przeznaczeniem na zieleń urządzoną, która to będzie kształtowana

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku
(w rejonie ul. Daliowej i Leśna Polana)

wielopiętrowo o wysokim stopniu bioróżnorodności. Zachowane zostaną ciągłości powiązań ekologicznych wyznaczonych zespołów z Lasem Solnickim pełniących funkcję klimatyczną, hydrologiczną i biologiczną. Na obszarach tych ustalono kształtowanie zagospodarowania w sposób umożliwiający migrację drobnej fauny poprzez m.in. stosowanie punktowego fundamentowania. Ustalono również stosowanie nowych nasadzeń drzew, krzewów i roślinności z uwzględnieniem warunków siedliskowych. Na wyznaczonych częściach terenów z zielenią wysoką zakazano budowy budynków. Dopuszczono natomiast lokalizację niezbędnych dojazdów o nawierzchniach przepuszczalnych o szerokości maksimum 3 m, niezbędnych dojeżdż dojazdów o nawierzchniach przepuszczalnych o szerokości maksimum 1 m, elementów małej architektury, niezbędnej infrastruktury technicznej. Stosowanie przepuszczalnych nawierzchni przez którą woda może być infiltrowana, ma bardzo korzystny wpływ na sytuację gruntowo-wodną. Wycinka drzew została dopuszczona ze względu na konieczność realizacji dojeżdż i dojazdów, infrastruktury technicznej oraz zagrożenia ludzi lub mienia.

W zakresie kształtowania zieleni na całym obszarze objętym planem ustalono zagospodarowanie zielenią w formie kompozycji wielostopniowej (drzew, krzewów i roślin okrywowych). Istniejące na całym obszarze drzewa i naturalne kompleksy zieleni wysokiej powinny być maksymalnie wkomponowane w zagospodarowanie zieleni towarzyszącej zabudowie mieszkaniowej. Rola przyrodnicza zieleni miejskiej, w tym klimatyczna, hydrologiczna i biologiczna, jest wiodącą dla kształtowania jakości i stanu środowiska przyrodniczego w mieście oraz dla stanu sanitarnego miasta.

Pozostawione zespoły zieleni wysokiej pomiędzy zabudowaniami będą łagodzić strukturę krajobrazu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, upiększać to osiedle, stwarzać kameralność. Drzewa tworzą korzystny, łagodny mikroklimat wokół domów. Wartości estetyczne drzew trudno przecenić. Odpowiednie zagospodarowanie działek z dużą ilością zadrzewień, wkomponowanie ich w jak największym stopniu w przyszłą zabudowę, pozwoli stworzyć klimat indywidualności i odgraniczenia od sąsiadów i zgiełku ulic. A jednocześnie będą miejscem wypoczynku dla ludzi. Drzewa, w szczególności duże i stare odgrywają ogromną rolę przyrodniczą i ekologiczną. Poprzez pochłanianie dwutlenku węgla, poprawiają skład powietrza. Oczyszczają powietrze z pyłów i gazów. Zatrzymują one i usuwają z otoczenia szereg składników tworzących smog. Mają korzystny wpływ na sytuację gruntowo-wodną. Powodują zatrzymanie wody opadowej w strefie korzeniowej i pod koroną oraz magazynują wodę w swoich tkankach.

Wskazane do zachowania wartościowe gatunki drzew zostaną wkomponowane w docelowe zagospodarowanie działki budowlanej. Ustalono utrzymanie terenu biologicznie czynnego wokół ich pnia, a w przypadku braku takiej możliwości, stosowanie nawierzchni przepuszczalnych. Ich wycinka została dopuszczona ze względu na konieczność realizacji sieci i elementów infrastruktury technicznej i komunikacyjnej oraz zagrożenie ludzi lub mienia.

W przypadku budowy parkingów (nie dotyczy parkingów w drogach publicznych) ustalono zagospodarowanie terenu z uwzględnieniem zieleni wysokiej w proporcji co najmniej 1 drzewo na 5 miejsc postojowych w obrębie parkingu lub po jego obrysie. Roślinność wprowadzona na teren parkingu nie tylko zatrzymuje wodę opadową i ma korzystny wpływ na lokalny mikroklimat, ale też oczyszcza powietrze z kancerogennych produktów spalania paliw, z pyłów i innych zanieczyszczeń. To pierwszy prozdrowotny aspekt roślin na parkingach. Drugi, to pozytywny wpływ na naszą psychikę. Im większa jest utwardzona powierzchnia, tym bardziej nas przytłacza, a odpowiednio rozlokowane rośliny przelamują tę monotonię, dzieląc przestrzeń na mniejsze wnętrza. Stanowią też rodzaj wyróżników, ułatwiających orientację w terenie. Poza tym w upalne letnie dni bujna roślinność łagodzi warunki klimatyczne, nawilżając powietrze i rzucając cień. Ustalono również stosowanie, w pasach drogowych ulic gatunków drzew i krzewów odpowiednich do nasadzeń przyulicznych pod względem estetyki i odporności w

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku
(w rejonie ul. Daliowej i Leśna Polana)

miejscach wolnych od infrastruktury technicznej, z zachowaniem zasad bezpieczeństwa ruchu drogowego i piesznych.

Czynnikiem, który w warunkach silnej antropopresji, może łagodzić jej negatywne skutki dla środowiska przyrodniczego oraz może wspomagać zachowanie ekologicznych funkcji terenów, jest wprowadzenie obowiązku zachowania powierzchni biologicznie czynnych, zapewniających warunki życia organizmów żywych, produkcji materii organicznej oraz warunki infiltracji wód opadowych i roztopowych do gruntu. W tym celu w projekcie ustalono nieprzekraczalne parametry zabudowy oraz minimalne powierzchnie biologicznie czynne.

Teren objęty opracowaniem podlega ochronie akustycznej. Na obszarach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej przyjęto poziom hałasu jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, na terenach zabudowy mieszkaniowo – usługowej, jak dla zabudowy mieszkaniowo-usługowej. W przypadku realizacji usług z zakresu oświaty na terenie o symbolu 1U poziom hałasu należy przyjąć jak dla budynków związanych ze stałym i czasowym pobytem dzieci i młodzieży, zaś w przypadku realizacji usług z zakresu opieki społecznej – jak dla budynków domów opieki społecznej.

Funkcjonowanie na analizowanym terenie scentralizowanego systemu gospodarki wodno-ściekowej z przeznaczeniem do odprowadzenia ścieków do oczyszczalni miejskiej doprowadzi do zmniejszenia przedostawania się zanieczyszczeń do gleby i wód gruntowych, a w wyniku tego ich migracji do wód powierzchniowych. Ustalono ogólnomiejską sieć wodociągową jako podstawowy system zaopatrzenia w wodę, a ogólnomiejską sieć kanalizacji sanitarnej jako podstawowy system odprowadzenia ścieków komunalnych. Dopuszczono korzystanie z własnych ujęć wody. Dopuszczono także odprowadzanie ścieków do tymczasowych zbiorników bezodpływowych funkcjonujących do czasu powstania możliwości podłączenia do ogólnomiejskiej kanalizacji sanitarnej. Szambo powinno być całkowicie szczelne, aby nie wystąpił wyciek nieczystości do gruntu i nie doszło do zanieczyszczenia wód gruntowych. Zaleca się bez zbędnej zwłoki wprowadzenie kanalizacji sanitarnej, by chronić środowisko glebowe i wody gruntowe przed napływem skumulowanych substancji zanieczyszczających.

Ustalono, że podstawowym odbiornikiem wód opadowych i roztopowych jest grunt (przy wykorzystaniu systemów retencji wody) oraz rzeka Biała (zlokalizowana poza granicami projektu planu, za pośrednictwem sieci kanalizacji deszczowej, drenażowej, cieków i rowów). Dopuszczono odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do lokalnych lub indywidualnych systemów odprowadzania wód opadowych. Pozostawione wszelkie powierzchnie biologicznie czynne, zadrzewione będą spowalniały odpływ powierzchniowy oraz poprawiały bilans wodny zlewni. Infiltracja, czyli wsiąkanie wód do gruntu, jest najprostszym sposobem zagospodarowania wód deszczowych w miejscu powstania opadu i zasilania wód gruntowych. W zakresie kształtowania zieleni ustalono kształtowanie rzeźby terenu umożliwiające retencjonowanie wód opadowych z wykorzystaniem takich form jak: niecki chłonne, oczka wodne, skupiska roślinności i inne.

Prawidłowym zabiegiem w ustaleniach projektu planu jest zakaz realizacji kondygnacji podziemnych na terenach o symbolach: 2.5MN,U, 3.12MN, 3.13MN wyznaczonych linią wydzielenia wewnętrznego „A” z wysokim poziomem wód gruntowych. Zapis ten zapewnia ochronę przed potencjalnymi szkodami spowodowanymi podtopieniami oraz niweluje przeszkody spływu wód gruntowych ze zlewni w kierunku rzeki Białej.

Stan jakości powietrza w obszarze projektu planu będzie utrzymany na podobnym poziomie, gdyż ustalono stosowanie lokalnych lub indywidualnych źródeł ciepła, wytwarzanego w procesach: przetwarzania energii elektrycznej, odzyskiwania energii (solarnej, gruntowej, wodnej lub zawartej w innych nośnikach), spalania gazów opałowych, olejów opałowych niskosiarkowych, wykorzystania ciepła z ogólnomiejskich sieci ciepłowniczych wodnych i parowych zlokalizowanych poza granicami planu. Dopuszczono stosowanie innych ogólnomiejskich systemów i czynników służących do przesyłania energii oraz indywidualnych

źródeł ciepła, o mocy nie większej niż 30 kW, wytwarzanego w procesie spalania paliw stałych. Sukcesywna wymiana starszych kotłów na nowocześniejsze, mniej emisyjne będzie wpływała na polepszenie jakości powietrza. Wszystkie te zapisy wpłyną korzystnie na obniżenie emisji komunalno-bytowej. Pozostawione zespoły zieleni wysokiej będą wpływać na zatrzymanie i wchłanianie zanieczyszczeń.

Nie przewiduje się, że założenia planu przyczynią się do zmian klimatu.

Gospodarka odpadami będzie funkcjonowała w oparciu o zorganizowany system odbierania odpadów komunalnych od mieszkańców miasta z uwzględnieniem selektywnej zbiórki odpadów surowcowych. Pozwoli to na zmniejszenie obciążenia środowiska naturalnego rosnącym strumieniem odpadów.

Nie przewiduje się znaczącego oddziaływania promieniowania elektromagnetycznego na ludzi. Podwyższona emisja pól elektromagnetycznych może wystąpić jedynie w przypadku instalowania nadawczych urządzeń telekomunikacyjnych wysokiej mocy w postaci m.in. stacji bazowych telefonii komórkowych, ale wówczas pola elektromagnetyczne są odnotowywane na bardzo dużych wysokościach, w miejscach niedostępnych dla ludności. Ustalono lokalizację masztów antenowych wyłącznie na budynkach.

W wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie przewiduje się zagrożeń względem niekorzystnego wpływu na zdrowie i życie ludzi.

11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓLCZESNEJ WIEDZY (BIORĄC POD UWAGĘ CELE I GEOGRAFICZNY ZASIĘG PLANU ORAZ CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU)

Biorąc pod uwagę lokalizację najbliższych (względem położenia opracowywanego planu) obszarów Natura 2000 – Puszcze Knyszyńską i Ostoję Knyszyńską, ich zadanie ochronne a także cel i geograficzny zasięg projektu planu, nie przewiduje się negatywnych oddziaływań opiniowanego terenu na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów.

Zgodnie z zapisami ustawowymi rolę prognozy nie jest ocena przyjętych w planie rozwiązań planistycznych, a sprawdzenie czy w przyjętych rozwiązaniach zabezpieczony został we właściwy sposób interes środowiska przyrodniczego, w tym zdrowia i życia ludzi. Szczegółowość dokumentu uzależniona jest od szczegółowości zapisów planu. Prognoza nie jest dokumentem rozstrzygającym o słuszności realizacji zamierzeń inwestycyjnych przewidzianych nowymi ustaleniami planu, a jedynie przedstawia prawdopodobne skutki, jakie niesie za sobą realizacja ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska w ich wzajemnym powiązaniu, krajobraz, a także na ludzi.

Prognozę oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku (w rejonie ul. Daliowej i Leśna

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku
(w rejonie ul. Daliowej i Leśna Polana)

Polana) opracowywano równolegle z projektem planu. Zespół autorski prognozy pozostawał w stałym kontakcie z zespołem projektowym planu i jego członkowie uczestniczyli w posiedzeniach, na których konkretyzowały się rozwiązania projektowe. W wyniku zastosowania takiej metody dla opracowania przyjęto rozwiązania przestrzenne, które pozwoliły na uniknięcie potencjalnych znaczących kolizji i konfliktów przestrzennych, doprowadzając do wyboru najbardziej pożądaných i optymalnych kierunków działań.

Wariant „zerowy”, czyli nie przystąpienie do sporządzenia projektu planu, byłoby znacznie mniej korzystne, nie uporządkowane zostałyby zasady kształtowania zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, w tym jej intensywności, parametrów i wskaźników zagospodarowania oraz układu komunikacyjnego. Nie określone zostałyby spójne zasady zagospodarowania terenów uwzględniając położenie w zewnętrznym obszarze miasta, charakteryzującym się układem przestrzennym typowym dla terenów podmiejskich, o niskiej intensywności zabudowy i wysokich walorach krajobrazowych, zgodnie z zasadami ładu przestrzennego i zrównoważonego rozwoju, a także określenia obsługi komunikacyjnej i infrastrukturalnej. W wyniku braku planu prawdopodobnie dotychczasowa większość gruntów leśnych, nadal pozostałaby gruntami leśnymi. Jednak niewykluczona jest presja poddania tych gruntów wycince, co często się zdarza przy terenach bardzo atrakcyjnych dla celów budownictwa mieszkaniowego. Projekt planu w ramach wspomagania systemu przyrodniczego wyznacza tereny do utrzymania i uzupełnień zieleni wysokiej, towarzyszącej zabudowie. W projekcie planu starano się uwzględnić kryteria zrównoważonego rozwoju, poprzez utrzymanie w możliwie jak największym stopniu cennej zieleni wysokiej oraz wprowadzenie możliwie jak największych obszarów biologicznie czynnych, nie blokujących jednocześnie rozwoju inwestycji.

Zadaniem planowania przestrzennego jest zapewnienie utrzymania warunków równowagi przyrodniczej oraz racjonalna gospodarka zasobami środowiska.

12. STRESZCZENIE SPORZĄDZONE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Prognozę oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku (w rejonie ul. Daliowej i Leśna Polana) wykonano na podstawie art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2021 r., poz. 741, z późn. zm.) oraz art. 46 ust.1 pkt 1 oraz art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r., poz. 2373, z późn. zm.).

Celem opracowania „prognozy oddziaływania na środowisko” jest identyfikacja i przewidywanie oddziaływania zamierzeń o implikacjach środowiskowych na zdrowie ludzi oraz na środowisko biogeofizyczne. Prognoza zawiera możliwie wyczerpujące opisanie środowiska w jego złożoności oraz przewidywania jego zmian spowodowanych oddziaływaniem wprowadzonych doń nowych czynników. W trakcie prognozowania uwzględnia się wszystkie poziomy powiązań między przyczynami i skutkami. Oprócz zależności przyczynowo-skutkowych uwzględnia się powiązania łącznie z wtórnymi przyczynami i skutkami oraz proponuje działania zaradcze i korekcyjne. Zadaniem prognozy jest ocena całościowa i obiektywna przedmiotowego terenu.

Projekt planu obejmuje teren o powierzchni ok. 52,42 ha położony pomiędzy ulicami: Brzaskwiniową, Solnicką i Grabową oraz doliną cieku spod Dojlid Górnych. Omawiany teren znajduje się w południowo-wschodniej części Białegostoku, obejmuje część osiedla Dojlidy

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku
(w rejonie ul. Daliowej i Leśna Polana)

Górne. Na omawianym obszarze zlokalizowana jest zabudowa o funkcji mieszkaniowej jednorodzinnej. Występują również tereny leśne oraz teren nieużytków rolnych.

Potrzeba sporządzenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne (w rejonie ul. Daliowej i Leśna Polana) wynika przede wszystkim z konieczności uporządkowania zasad kształtowania zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w tym jej intensywności, parametrów i wskaźników zagospodarowania oraz układu komunikacyjnego. W ramach wspomagania systemu przyrodniczego wyznaczono tereny do utrzymania i uzupełnień zieleni wysokiej, towarzyszącej zabudowie.

Na przedmiotowym obszarze przewiduje się głównie utrzymanie funkcji mieszkaniowej jednorodzinnej o ekstensywnym charakterze a także ustalenie niezbędnych usług towarzyszących ww. zabudowie.

Podczas opracowywania projektu planu wzięto pod uwagę dokumenty o zasięgu miejskim, wojewódzkim i krajowym (uwzględniające wytyczne międzynarodowe i wspólnoty Unii Europejskiej) odnoszące się do jego zakresu oraz pozostałe dane wynikające z monitoringu środowiskowego, zwłaszcza dotyczące jakości wód rzeki Białej i powietrza.

Według mapy: Przydatność terenu do funkcji użytkowych tereny objęte projektem planu są kwalifikowane głównie jako tereny o dobrych warunkach fizjograficznych do zabudowy. Wyjątek stanowi wschodnia część terenu oraz fragment północno-zachodni, które to posiadają średnio korzystne warunki ekofizjograficzne do zabudowy. Dla drobno powierzchniowych terenów leśnych oraz terenów z zaawansowaną sukcesją leśną proponuje się aktualny sposób użytkowania lub ich wykorzystania w charakterze urządzonej zieleni wysokiej. Ze względu na walor ekologiczny tych terenów wskazane jest utrzymanie ich obecnej funkcji, jednak w wypadku zainwestowania budowlanego powinny one stanowić bazę nowych obszarów zieleni urządzonej. Zielenią osiedlową, komunikacyjną pełni funkcję uzupełniającą system przyrodniczy. Zaś dla fragmentów użytków rolnych preferuje się aktualną formę użytkowania. Niewielki fragment na południowym wschodzie znajduje się w dolinie rzecznej.

W „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białego-stoku” obszar objęty projektem planu został określony jako 2MN – tereny zabudowy mieszkaniowej niskiej intensywności, zaliczanych do obszarów urbanizacji. Leśne fragmenty opracowywanego planu znajdują się w granicach systemu przyrodniczego wspomagającego. Pełni on funkcję uzupełniającą i wspomagającą obszar systemu przyrodniczego podstawowego. Wspomagający system przyrodniczy tworzą obszary, na których funkcje przyrodnicze oraz pozapryrodnicze, w tym mieszkaniowa, usługowa i aktywności gospodarczej, są równoważne. Stanowią uzupełnienie podstawowego systemu przyrodniczego, przenikające w obszary zurbanizowane. Po obu stronach ulicy Dojlidy Górne została wyznaczona strefa pełnej ochrony konserwatorskiej A. Strefa pełnej ochrony konserwatorskiej obejmuje obszary, zespoły budowlane i otoczenie zabytków, w szczególności wpisanych do rejestru zabytków.

Poza zielenią towarzyszącą zabudowie mieszkaniowej, szatę roślinną na badanym terenie stanowią również zbiorowiska leśne. Zbiorowiska leśne na danym obszarze w większości sklasyfikowane zostały w ewidencji gruntów jako las. Drzewostan w występujących zbiorowiskach jest dorodny, zdrowy i w pełni rozwinięty. Niektóre egzemplarze starych drzew, mogłyby być predysponowane do uznania za pomniki przyrody. Drzewostan jest cenny ze względów przyrodniczych, tworzy swoisty mikroklimat tego terenu, wzbogaca bioróżnorodność środowiska. Dzięki niemu poprawiana jest jakość powietrza.

Wprowadzenie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz obsługujących ją dróg na tereny dotychczas niezabudowane będzie się wiązało z przekształceniami w środowisku typowymi dla terenów nowych inwestycji w zakresie rzeźby, powierzchni biologicznie czynnych, klimatu, roślinności, krajobrazu, bioróżnorodności, zagrożeń odpadami czy zagrożeń hałasem. Wycięciu ulegnie część gruntów leśnych. W wyniku realizacji ustaleń planu, w skali całego miasta ulegnie zmniejszeniu udział gruntów leśnych.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku
(w rejonie ul. Daliowej i Leśna Polana)

W możliwie największym stopniu powinny zostać zachowane grunty leśne oraz grunty porośnięte roślinnością leśną niesklasyfikowane w ewidencji gruntów jako las, jednak pełniące wiele funkcji leśnych, co jest istotne z punktu widzenia zachowania różnorodności biologicznej i prowadzenia zrównoważonego rozwoju w mieście. Pozytywnym działaniem byłoby pozostawienie istniejących gruntów leśnych lub wkomponowanie tych terenów w nowe założenia zieleni przydomowej, jako urządzonej zieleni wysokiej. Takie wkomponowanie zadrzewień poprawiłoby estetykę i standardy zamieszkania. Skupiska drzew są jednym z czynników decydujących o komforcie życia w mieście, mającym jednocześnie istotny wpływ na samopoczucie i zdrowie mieszkańców. Spełniają szereg podstawowych funkcji ekologicznych, ochronnych i estetycznych niezbędnych człowiekowi: pochłaniają i neutralizują zanieczyszczenia, poprawiają mikroklimat miasta, regulują stosunki termiczno-wilgotnościowe, zapewniają cień, tworzą bariery ochronne tłumiące hałas, tworzą krajobraz miasta, zapewniają codzienny kontakt mieszkańców z naturą pozwalając zregenerować siły fizyczne i psychiczne. Bogate zespoły przyrodnicze pozwalają obcować na co dzień z przyrodą i odpoczywać na łonie natury. Są one ponadto siedliskiem wielu zwierząt. Walory krajobrazowe tego terenu powinny zostać zachowane.

Realizacja projektu planu nie wpłynie negatywnie na zdrowie i życie ludzi w sposób odmienny niż dotychczasowy. Oceny zmian w środowisku przyrodniczym i życiu ludzi, wywołanych realizacją ustaleń projektu planu dokonano dla wydzielonych w nim terenów różniących się przeznaczeniem. Ocena ta wynika z ustaleń projektu planu, odnosi się zarówno do negatywnych, jak i pozytywnych skutków.

Tabela 3 Prognoza w zakresie skutków dla środowiska (w tym zdrowia i życia ludzi), które mogą wynikać z projektowanego przeznaczenia terenu

FUNKCJA TERENU	WPLYW REALIZACJI PROJEKTU MPZP NA ŚRODOWISKO, W TYM NA ZDROWIE I ŻYCIE LUDZI
Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna MN	<ul style="list-style-type: none">- uzupełnienie zabudowy w uporządkowany sposób,- zaspokojenie potrzeb społecznych ludzi,- kształtowanie krajobrazu miejskiego,- zmiana przeznaczenia terenu leśnego na cele nieleśne,- ograniczenie powierzchni zieleni wysokiej,
Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i usługowa MN,U	<ul style="list-style-type: none">- utrzymanie, ochrona i uzupełnienie części fragmentów zespołów zieleni wysokiej,- zachowanie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej wpływającej pozytywnie na mikroklimat, na możliwość magazynowania, retencjonowania wód opadowych w miejscu ich powstawania, na oczyszczanie powietrza z substancji zanieczyszczających poprzez strukturę roślin,- ingerencja w podłoże podczas procesów budowlanych,
Zabudowa usługowa z zakresu użyteczności publicznej U	<ul style="list-style-type: none">- utwardzanie, uszczelnianie powierzchni terenu,- emisja hałasu,- pobór wody i energii,- wytwarzanie odpadów i ścieków,- podłączenie obiektów do miejskiej sieci ciepłowniczej lub korzystanie z proekologicznych nośników energii wpłynie korzystnie na klimat oraz jakość powietrza,- zaopatrzenie w wodę z ogólnomiejskiej sieci wodociągowej,- odprowadzanie ścieków do ogólnomiejskiej kanalizacji sanitarnej,- gospodarka odpadami oparta o system miejski,- zastosowanie odpowiednich zapisów planistycznych odnośnie dopuszczalnego poziomu hałasu w środowisku dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i mieszkaniowo-usługowej,- zakaz zabudowy na częściach terenów z wyznaczonymi do zachowania zespołami zieleni wysokiej;
Drogi	<ul style="list-style-type: none">- realizacja inwestycji celu publicznego,

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKOprojektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku
(w rejonie ul. Daliowej i Leśna Polana)

FUNKCJA TERENU	WPLYW REALIZACJI PROJEKTU MPZP NA ŚRODOWISKO, W TYM NA ZDROWIE I ŻYCIE LUDZI
publiczne KD Drogi wewnętrzne KDW	<ul style="list-style-type: none">- emisja hałasu,- emisja substancji zanieczyszczających z ruchu samochodowego,- zasolenie gleb wzdłuż dróg podczas odladzania jezdni,- wykopy, nasypy,- utwardzenie nawierzchni,- zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej,- stosowanie w pasach drogowych gatunków drzew i krzewów odpowiednich do nasadzeń przyulicznych.

Zapisy projektu planu ustalają szereg działań i zasad zagospodarowania mających na celu zminimalizowanie niekorzystnych skutków jego realizacji, ochronę i zachowanie walorów i zasobów środowiska przyrodniczego, jak również kształtowanie odpowiednich warunków życia mieszkańców. Przyjęte w projekcie planu ustalenia przyczyniają się do uporządkowania przestrzeni.

Urbanizacja w ujęciu przestrzennego rozwoju miasta jest zjawiskiem naturalnym. W związku z tym przekształcenia zmierzające do zmiany zagospodarowania poszczególnych terenów na obszarze miasta są nieuniknione. Walorami przyrodniczymi jak i krajobrazowymi tego terenu jest istniejąca zieleń wysoka. W przedmiotowym projekcie planu starano się uwzględnić kryteria zrównoważonego rozwoju, poprzez utrzymanie w możliwie jak największym stopniu cennej zieleni wysokiej oraz wprowadzenie możliwie jak największych obszarów biologicznie czynnych, nie blokujących jednocześnie rozwoju inwestycji.

W ramach ochrony lokalnych wartości przyrodniczych na częściach terenów z istniejącymi zespołami zieleni wysokiej ustalono utrzymanie i ochronę istniejących zespołów zieleni wysokiej oraz jej uzupełnienie. Istniejący drzewostan zostanie wkomponowany w projektowane zagospodarowanie z przeznaczeniem na zieleń urządzoną, która to będzie kształtowana wielopiętrowo o wysokim stopniu bioróżnorodności. Zachowane zostaną ciągłości powiązań ekologicznych wyznaczonych zespołów z Lasem Solnickim pełniących funkcję klimatyczną, hydrologiczną i biologiczną. Na obszarach tych ustalono kształtowanie zagospodarowania w sposób umożliwiający migrację drobnej fauny poprzez m.in. stosowanie punktowego fundamentowania. Ustalono również stosowanie nowych nasadzeń drzew, krzewów i roślinności z uwzględnieniem warunków siedliskowych. Na wyznaczonych częściach terenów z zielenią wysoką zakazano budowy budynków. Dopuszczono natomiast lokalizację niezbędnych dojazdów o nawierzchniach przepuszczalnych o szerokości maksimum 3 m, niezbędnych dojeżdż dojazdów o nawierzchniach przepuszczalnych o szerokości maksimum 1 m, elementów małej architektury, niezbędnej infrastruktury technicznej. Stosowanie przepuszczalnych nawierzchni przez którą woda może być infiltrowana, ma bardzo korzystny wpływ na sytuację gruntowo-wodną. Wycinka drzew została dopuszczona ze względu na konieczność realizacji dojeżdż i dojazdów, infrastruktury technicznej oraz zagrożenia ludzi lub mienia.

W zakresie kształtowania zieleni na całym obszarze objętym planem ustalono zagospodarowanie zielenią w formie kompozycji wielostopniowej (drzew, krzewów i roślin okrywowych). Istniejące na całym obszarze drzewa i naturalne kompleksy zieleni wysokiej powinny być maksymalnie wkomponowane w zagospodarowanie zieleni towarzyszącej zabudowie mieszkaniowej. Rola przyrodnicza zieleni miejskiej, w tym klimatyczna, hydrologiczna i biologiczna, jest wiodącą dla kształtowania jakości i stanu środowiska przyrodniczego w mieście oraz dla stanu sanitarnego miasta.

Wskazane do zachowania wartościowe gatunki drzew zostaną wkomponowane w docelowe zagospodarowanie działki budowlanej. Ustalono utrzymanie terenu biologicznie czynnego wokół ich pnia, a w przypadku braku takiej możliwości, stosowanie nawierzchni

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku
(w rejonie ul. Daliowej i Leśna Polana)

przepuszczalnych. Ich wycinka została dopuszczona ze względu na konieczność realizacji sieci i elementów infrastruktury technicznej i komunikacyjnej oraz zagrożenie ludzi lub mienia.

Czynnikiem, który w warunkach silnej antropopresji, może łagodzić jej negatywne skutki dla środowiska przyrodniczego oraz może wspomagać zachowanie ekologicznych funkcji terenów, jest wprowadzenie obowiązku zachowania powierzchni biologicznie czynnych, zapewniających warunki życia organizmów żywych, produkcji materii organicznej oraz warunki infiltracji wód opadowych i roztopowych do gruntu. W tym celu w projekcie ustalono nieprzekraczalne parametry zabudowy oraz minimalne powierzchnie biologicznie czynne.

Ponadto zapisy projektu planu ustalają działania i zasady zagospodarowania mające na celu ochronę wód powierzchniowych i gruntowych, ochronę powietrza i klimatu, ochronę przed polami elektromagnetycznymi i hałasem oraz prawidłową gospodarkę odpadami. Wprowadzone rozwiązania ograniczające lub eliminujące negatywny wpływ na środowisko, w tym na zdrowie i życie ludzi realizacji projektu planu zostały dostosowane do planowanej funkcji oraz sąsiedztwa omawianego terenu.

W wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie przewiduje się zagrożeń względem niekorzystnego wpływu na zdrowie i życie ludzi. Nie przewiduje się, że założenia planu przyczynią się do zmian klimatu.

Wariant „zerowy”, czyli nie przystąpienie do sporządzenia projektu planu, byłoby znacznie mniej korzystne, nie uporządkowane zostałyby zasady kształtowania zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, w tym jej intensywności, parametrów i wskaźników zagospodarowania oraz układu komunikacyjnego. Nie określone zostałyby spójne zasady zagospodarowania terenów uwzględniając położenie w zewnętrznym obszarze miasta, charakteryzującym się układem przestrzennym typowym dla terenów podmiejskich, o niskiej intensywności zabudowy i wysokich walorach krajobrazowych, zgodnie z zasadami ładu przestrzennego i zrównoważonego rozwoju, a także określenia obsługi komunikacyjnej i infrastrukturalnej. W wyniku braku planu prawdopodobnie dotychczasowa większość gruntów leśnych, nadal pozostałaby gruntami leśnymi. Jednak niewykluczona jest presja poddania tych gruntów wycince, co często się zdarza przy terenach bardzo atrakcyjnych dla celów budownictwa mieszkaniowego. Projekt planu w ramach wspomagania systemu przyrodniczego wyznacza tereny do utrzymania i uzupełnień zieleni wysokiej, towarzyszącej zabudowie. W projekcie planu starano się uwzględnić kryteria zrównoważonego rozwoju, poprzez utrzymanie w możliwie jak największym stopniu cennej zieleni wysokiej oraz wprowadzenie możliwie jak największych obszarów biologicznie czynnych, nie blokujących jednocześnie rozwoju inwestycji.

Monitoring skutków realizacji ustaleń planu prowadzony będzie w ramach analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym dokonywanej zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przez Prezydenta Miasta Białegostoku co najmniej raz w kadencji rady. Zastosowane będą metody analityczno - porównawcze stanu zagospodarowania terenu oraz badane zmiany w środowisku w oparciu o prowadzone na bieżąco rejestry wydanych pozwoleń na budowę, rejestry obiektów oddanych do użytku, zestawienia rozbiórki obiektów oraz wydanych zezwoleń na realizację dróg, ortofotomapę Białegostoku oraz raporty i dokumenty opracowywane na potrzeby ochrony środowiska.

Biorąc pod uwagę lokalizację najbliższych (względem położenia projektu planu) obszarów Natura 2000 – Puszcę Knyszyńską i Ostoję Knyszyńską ich zadania ochronne a także cel i geograficzny zasięg opracowania, nie przewiduje się negatywnych oddziaływań omawianego terenu na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów.

Ze względu na przyjęte zagospodarowanie terenu objętego projektem planu oraz mogące powstać zamierzenia inwestycyjne w wyniku realizacji jego ustaleń, nie stwierdza się wystąpienia możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku
(w rejonie ul. Daliowej i Leśna Polana)

WYKORZYSTANE MATERIAŁY

- ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021 r., poz. 1973, z późn. zm.);
- ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r., poz. 2373, z późn. zm.);
- ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2021 r., poz. 741, z późn. zm.);
- ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2021 r., poz. 1098, z późn. zm.);
- ustawa z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2021 r., poz. 1275, z późn. zm.);
- ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r., poz. 779, z późn. zm.);
- ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2233, z późn. zm.);
- ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2021 r., poz. 888);
- Standardowe Formularze Danych Natura 2000: Ostoja Knyszyńska (PLH200006) - aktualizacja z 01.2021 r., Puszcza Knyszyńska (PLB200003) – aktual. z 01.2021 r., Ostoja Narwiańska (PLH200024) – aktual. z 01.2021 r., Bagienna Dolina Narwi (PLB200001) – aktual. z 10.2020 r., Narwiańskie Bagna (PLH200002) – aktual. z 01.2021 r.;
- Aktualizacja Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych - AKPOŚK 2017 - obwieszczenie Ministra Środowiska z dnia 11 grudnia 2017 r. (M. P. poz. 1183) wraz z wcześniejszymi aktualizacjami;
- Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej;
- Europejska konwencja krajobrazowa sporządzona we Florencji dnia 20 października 2000 r. (Dz.U. z 2006 r Nr 14, poz.98);
- Mapy zagrożenia powodziowego i mapy ryzyka powodziowego w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Obecny stan prawny, Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej, Warszawa marzec 2015 r.;
- Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły, Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej (Dz.U. z 2016 r. poz. 1911);
- Stan środowiska w województwie podlaskim. Raport 2020, Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, Departament Monitoringu Środowiska, Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Białymstoku, Białystok 2020 r.;
- Ocena stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego, stanu chemicznego i stanu wód powierzchniowych województwa podlaskiego w 2017 roku, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Białymstoku, Białystok czerwiec 2018 r.;
- Ocena poziomu pól elektromagnetycznych w środowisku w roku 2020 – opracowana na podstawie pomiarów wykonanych przez Inspekcję Ochrony Środowiska, GIOŚ Departament Monitoringu Środowiska, Warszawa, wrzesień 2021 r.;

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku
(w rejonie ul. Daliowej i Leśna Polana)

- Program ochrony powietrza dla strefy aglomeracja białostocka - uchwała Nr XXXIV/415/13 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 20 grudnia 2013 r. oraz uchwała Nr XIX/235/2020 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 8 czerwca 2020 r.;
- Mapa akustyczna miasta Białystok, 2017 r.;
- Program ochrony środowiska przed hałasem dla miasta Białegostoku - uchwała Nr LI/794/18 Rady Miasta Białystok z dnia 18 czerwca 2018 r.;
- Program ochrony środowiska dla miasta Białystok na lata 2017-2020 z perspektywą na lata 2021-2024, Białystok 2017 r. – uchwała Nr XLIII/671/17 Rady Miasta Białystok z dnia 27 listopada 2017 r.;
- Plan zagospodarowania przestrzennego województwa podlaskiego, uchwalony uchwałą Nr XXXVI/330/17 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 22 maja 2017 r. (Dz. Urz. Woj. Podlaskiego poz. 2777);
- Prognoza oddziaływania na środowisko projektu Planu zagospodarowania przestrzennego województwa podlaskiego, Białystok 2016 r.;
- Plan Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022 - uchwała Nr XXXII/280/16 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 19 grudnia 2016 r.;
- Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030, Ministerstwo Środowiska, Warszawa, październik 2013 r.;
- Plan Adaptacji Miasta Białystok do zmian klimatu do roku 2030 – uchwała Nr XIV/210/19 Rady Miasta Białystok z dnia 23 września 2019 r.;
- Ekofizjografia Białegostoku, Tom I Wstęp i diagnoza stanu środowiska przyrodniczego, Kwiatkowski W., Gajko K., Białystok 2011 r.;
- Ekofizjografia Białegostoku, Tom II Ocena i funkcjonowanie środowiska, uwarunkowania ekofizjograficzne, Kwiatkowski W., Gajko K., Białystok 2012 r.;
- „Inwentaryzacja awifauny na obszarze miasta Białystok”, Mirski P., Płowucha A., Siuchno R., Białystok 2011 r.;
- „Inwentaryzacja fauny płazów, gadów oraz motyli dziennych na obszarze miasta Białegostoku”, Chętnicki W., Werpachowski C., Łupiński S., Giedrewicz M., Klimczuk P., Gawędzki P., Buńkowski T., Czerniak W., Białystok 2011 r.;
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku – uchwała Nr XII/165/19 Rady Miasta Białystok z dnia 18 czerwca 2019 r.;
- mapy ewidencji i klasyfikacji gruntów miasta;
- Mały Rocznik Statystyczny Polski 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021 Główny Urząd Statystyczny, Warszawa, Zakład Wydawnictw Statystycznych (www.stat.gov.pl);
- Klimat województwa podlaskiego, Górniak A., Białystok: Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej 2000 r.,
- „Uwarunkowania leśnictwa prywatnego w Polsce – dziś i jutro”, dr inż. Wojciech Gil, dr Marek Geszprych, „Aura Ochrona Środowiska”, 6/20;
- uchwała Nr XXX/484/17 Rady Miasta Białystok z dnia 16 stycznia 2017 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku (w rejonie ul. Daliowej i Leśna Polana);
- projekt uchwały Rady Miasta Białystok w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku (w rejonie ul. Daliowej i Leśna Polana);
- własne obserwacje w terenie;
- <http://gisbialystok.pl>;
- <http://natura2000.gdos.gov.pl>;
- <http://wody.gov.pl>;
- <http://gios.gov.pl>;

- <http://mapabts.pl>.

SPIS RYSUNKÓW

Rysunek 1 Załącznik do uchwały Nr XXX/484/17 Rady Miasta Białystok z dnia 16 stycznia 2017 r.....	5
Rysunek 2 Przydatność terenu do funkcji użytkowych.....	7
Rysunek 3 Wrys z <i>Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku</i>	10
Rysunek 4 Położenie projektu planu na tle obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w Białymstoku.....	11
Rysunek 5 Imisja hałasu komunikacyjnego L_{DWN} i L_N w obszarze projektu planu.....	26
Rysunek 6 Lokalizacja projektu planu względem najbliższych form ochrony przyrody	34

SPIS TABEL

Tabela 1 Cele Programu ochrony środowiska dla miasta Białystok powiązane z projektem planu	13
Tabela 2 Wpływ realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska	34
Tabela 3 Prognoza w zakresie skutków dla środowiska (w tym zdrowia i życia ludzi), które mogą wynikać z projektowanego przeznaczenia terenu.....	45

SPIS ZAŁĄCZNIKÓW

Załącznik 1 Istniejący stan środowiska przyrodniczego w granicach projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy w Białymstoku w rejonie ulicy K. Ciołkowskiego	
Załącznik 2 Prognoza oddziaływania na środowisko projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy w Białymstoku w rejonie ulicy K. Ciołkowskiego	
Załącznik 3 Oświadczenie kierującego zespołem wykonawców prognozy oddziaływania na środowisko o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r., poz. 2373, z późn. zm.).	

Załącznik 3

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku
(w rejonie ul. Daliowej i Leśna Polana)

Oświadczenie kierującego zespołem wykonawców prognozy oddziaływania na środowisko o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r., poz. 2373, z późn. zm).

Ja, Kamila Misiewicz, będąca autorem prognozy oddziaływania na środowisko oświadczam, że spełniam wymagania, o których mowa w art. 74a ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r., poz. 2373, z późn. zm.).

Jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.